

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2023/2411,

annettu 18 päivänä lokakuuta 2023,

käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojasta ja asetusten (EU) 2017/1001 ja (EU) 2019/1753 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 118 artiklan ensimmäisen kohdan sekä 207 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvosto antoi 10 päivänä marraskuuta 2020 päätelmät teollis- ja tekijänoikeuspolitiikasta ja totesi olevansa valmis harkitsemaan muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen erityisen suojajärjestelmän käyttöönottoa järjestelmän mahdollisten kustannusten ja hyötyjen perusteellisen vaikutustenarvioinnin pohjalta.
- (2) Komissio sitoutui 25 päivänä marraskuuta 2020 antamassaan tiedonannossa ”Kaikki irti EU:n innovointipotentiaalista – Teollis- ja tekijänoikeuksia koskeva toimintasuunnitelma EU:n elpymisen ja palautumiskyvyn tueksi” harkitsemaan vaikutustenarvioinnin perusteella muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevan unionin järjestelmän ehdottamista.
- (3) Euroopan parlamentti korosti teollis- ja tekijänoikeuksia koskevasta toimintasuunnitelmasta EU:n elpymisen ja palautumiskyvyn tueksi 11 päivänä marraskuuta 2021 antamassaan päätöslauselmassa sitä seikkaa, että muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen tunnustaminen on tärkeää parhaillaan kehitteillä olevien unionin ohjelmien painopisteiden kannalta, ja korosti kannattavansa komission aloitetta luoda kattavan vaikutustenarvioinnin pohjalta tehokas ja läpinäkyvä maantieteellisten merkintöjen suoja unionin tasolla muiden kuin maataloustuotteiden maantieteellisille merkinnöille, jotta voidaan noudattaa muun muassa alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä tehdyn Lissabonin sopimuksen Geneven asiakirjaa ⁽⁴⁾, jäljempänä ’Geneven asiakirja’, johon sisältyy mahdollisuus suojella maantieteellisiä merkintöjä sekä maataloustuotteiden että muiden tuotteiden osalta.
- (4) Jotta unioni voisi täysimääräisesti käyttää yksinomaista toimivaltaansa yhteisen kauppapolitiikan alalla ja noudattaa täysin Maailman kauppajärjestön, jäljempänä ’WTO’, teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’TRIPS-sopimus’, sitoumuksia, unioni liittyi neuvoston päätöksen (EU) 2019/1754 ⁽⁵⁾ mukaisesti 26 päivänä marraskuuta 2019 tehtyyn Geneven asiakirjaan, jota hallinnoi Maailman henkisen omaisuuden järjestö, jäljempänä ’WIPO’. Geneven asiakirja tarjoaa mahdollisuuden saada maantieteellisten merkintöjen suoja niiden soveltamisalaan kuuluvien tavaroiden luonteesta riippumatta, ja se kattaa näin ollen myös

⁽¹⁾ EUVL C 486, 21.12.2022, s. 129.

⁽²⁾ EUVL C 498, 30.12.2022, s. 57.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. syyskuuta 2023 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 9. lokakuuta 2023.

⁽⁴⁾ EUVL L 271, 24.10.2019, s. 15.

⁽⁵⁾ Neuvoston päätös (EU) 2019/1754, annettu 7 päivänä lokakuuta 2019, Euroopan unionin liittymisestä alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä tehdyn Lissabonin sopimuksen Geneven asiakirjaan (EUVL L 271, 24.10.2019, s. 12).

käsityö- ja teollisuustuotteet. Jotta näitä kansainvälisiä velvoitteita noudatettaisiin kaikilta osin, unionin ensisijaisena tavoitteena on tältä pohjalta varmistaa käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen yhdenmukainen tunnustaminen ja suojaa kaikkialla unionissa.

- (5) Unionin tasolla on useiden vuosien ajan ollut käytössä maantieteellisten merkintöjen suoja viineille ⁽⁶⁾ ja tislatuille alkoholijuomille ⁽⁷⁾ sekä maataloustuotteille ja elintarvikkeille, maustetut viinit ⁽⁸⁾ mukaan lukien. On aiheellista säätää maantieteellisiä merkintöjä koskevasta unionin suojasta voimassa olevan unionin oikeuden soveltamisalaan kuulumattomille tuotteille ja varmistaa samalla lähentyminen. Kyseisen suojan tavoitteena olisi oltava, että suoja kattaa monenlaiset käsityö- ja teollisuustuotteet, joihin kuuluu luonnonkivet, puutyöt, korut, tekstiilit, pitsit, ruokailuvälineet, lasi, posliini sekä vuodat ja nahat. Tällaisen käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojajärjestelmän käyttöönotto hyödyttäisi kuluttajia, koska se lisäisi tietoisuutta tuotteiden aitoudesta. Sillä olisi myös myönteinen taloudellinen vaikutus mikro- ja pk-yrityksiin, koska se vahvistaisi kilpailukykyä, ja sillä olisi yleisesti myönteinen vaikutus työllisyyteen, kehitykseen ja matkailuun maaseutualueilla ja vähemmän kehittyneillä alueilla. Lisäksi tällainen järjestelmä helpottaisi pääsyä kolmansien maiden markkinoille unionin kanssa tehtyjen kauppasopimusten avulla ja mahdollistaisi käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen täyden potentiaalin hyödyntämisen.
- (6) Monilla jäsenvaltioilla on kansallisia järjestelmiä käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaamiseksi. Nämä järjestelmät eroavat toisistaan suojan soveltamisalan, hallinnoinnin ja maksujen osalta, eivätkä ne anna suojaa kansallisen alueen ulkopuolella. Osalla jäsenvaltioista sen sijaan ei ole maantieteellisten merkintöjen suojaa käsityö- ja teollisuustuotteille kansallisella tasolla. Jäsenvaltiotasolla käytössä olevien suojajärjestelmien hajanaisuus ja moninaisuus voivat aiheuttaa valmistajille lisäkustannuksia ja heikentää valmistajien oikeusvarmuutta sekä vähentää unionissa halukkuutta investoida perinteiseen käsiteollisuuteen. Yhdenmukaistetun unionin suojajärjestelmän olemassaolo on olennaisen tärkeää tarvittavan oikeusvarmuuden luomiseksi kaikille sidosryhmille ja samalla teollis- ja tekijänoikeuksiin kohdistuvien rikkomusten ehkäisemiseksi käsityö- ja teollisuustuotteiden osalta ja jotta unioni näin voisi suojella paremmin etujaan myös kansainvälisellä tasolla.
- (7) Ominaisuuksiltaan tiettyyn maantieteelliseen alueeseen vahvasti liittyvien tuotteiden valmistaminen riippuu usein paikallisesta osaamisesta ja perustuu usein paikallisiin menetelmiin, jotka ovat juurtuneet tällaisten tuotteiden alkuperäalueen kulttuuri- ja sosiaaliseen perintöön. Tehokas teollis- ja tekijänoikeuksien suoja voi lisätä perinteisten käsityöammattien kannattavuutta ja houkuttelevuutta. Erityinen maantieteellisten merkintöjen suoja tunnustetaan kulttuuriperinnön säilyttämiseksi ja kehittämiseksi maataloudessa sekä käsityö- ja teollisuusaloilla. Sen vuoksi olisi vahvistettava tehokkaat menettelyt käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen rekisteröimiseksi unionin tasolla, kun niillä on paikallisia ja alueellisia erityispiirteitä. Tässä asetuksessa tarkoitettulla käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojajärjestelmällä olisi varmistettava valmistukseen ja kaupan pitämiseen liittyvien perinteiden säilyminen ja kehittäminen.
- (8) Maantieteellisiin merkintöihin liittyvien teollis- ja tekijänoikeuksien yhtenäinen suoja koko unionissa voi luoda kannustimia laadukkaiden tuotteiden valmistusta, edistää tuotevääreännösten torjuntaa, varmistaa laadukkaiden tuotteiden kuluttajatarjonnan sekä edistää arvokkaiden ja kestävien työpaikkojen luomista myös maaseudulla ja vähemmän kehittyneillä alueilla, mikä auttaisi torjumaan väestökatoa. Koska tällaisella suojalla voidaan tukea kestävien ja korkeaa ammattitaitoa vaativien työpaikkojen luomista maaseudulla ja vähemmän kehittyneillä alueilla, valmistajien olisi pyrittävä tuottamaan merkittävä osuus maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen tuotteiden arvosta kyseisellä rajatulla maantieteellisellä alueella. Vaatimukset, joiden mukaan tuotteen tietyn laadun, maineen tai muun ominaisuuden on perustuttava olennaisella tavalla sen maantieteelliseen alkuperään ja että tuotteen on

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/787, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, tislattujen alkoholijuomien määrittelmästä, kuvauksesta, esittelystä ja merkinnöistä, tislattujen alkoholijuomien nimien käytöstä muiden elintarvikkeiden esittelystä ja merkinnöissä, tislattujen alkoholijuomien maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta, maatalousperäisen etyylialkoholin ja maatalousperäisten tisleiden käytöstä alkoholijuomissa ja asetuksen (EY) N:o 110/2008 kumoamisesta (EUVL L 130, 17.5.2019, s. 1).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1151/2012, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmästä (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1).

oltava peräisin rajatulta maantieteelliseltä alueelta, sellaisena kuin se vahvistetaan tässä asetuksessa, vahvistavat käsitystä siitä, että merkittävä osa maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen arvosta on luotava kyseisellä maantieteellisellä alueella. Näillä vaatimuksilla olisi varmistettava, että ainoastaan tuotteisiin, joilla on vahva yhteys maantieteelliseen alueeseen, voidaan soveltaa tässä asetuksessa säädettyä suojaa.

- (9) Sen vuoksi on tarpeen turvata käsityö- ja teollisuustuotteiden valmistajille tasavertainen kilpailu sisämarkkinoilla, varmistaa näitä tuotteita koskevan luotettavan tiedon välittäminen kuluttajien saataville, suojata ja kehittää kulttuuriperintöä ja perinteistä osaamista, varmistaa käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen tehokas rekisteröinti sekä unionin että kansainvälisellä tasolla, varmistaa käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen tehokas valvonta ja voimaan saattaminen kaikkialla sisämarkkinoilla, myös sähköisessä kaupankäynnissä, sekä luoda yhteys Geneven asiakirjaan perustuvaan kansainväliseen rekisteröinti- ja suojajärjestelmään.
- (10) Tällä asetuksella jäsenvaltion viranomaisille, komissiolle ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/1001⁽⁹⁾ perustetulle Euroopan unionin teollisoikeuksien virastolle, jäljempänä 'virasto', osoitetut tehtävät voivat edellyttää henkilötietojen käsittelyä, erityisesti jos se on tarpeen, jotta voidaan yksilöidä hakijat menettelyissä, jotka koskevat rekisteröintiä, tuote-eritelmän muuttamista tai rekisteröinnin peruuttamista, vastaväitteen esittäjiä tai rekisteröidyn maantieteellisen merkinnän suojasta poikkeamista varten myönnetyn siirtymäkauden edunsaajia. Henkilötietojen käsittely on tällöin tarpeen yleistä etua koskevan tehtävän suorittamiseksi. Tämän asetuksen mukaisten menettelyjen, kuten rekisteröintiin, vastaväitteisiin, tuote-eritelmän muuttamiseen, rekisteröinnin peruutukseen, valvontaan ja siirtymäajan myöntämiseen liittyvien menettelyjen yhteydessä saatujen henkilötietojen käsittelyssä ja julkistamisessa olisi kunnioitettava perusoikeuksia, mukaan lukien Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', 7 artiklan mukainen oikeus nauttia yksityis- ja perhe-elämän kunnioitusta ja 8 artiklan mukainen oikeus henkilötietojen suojaan. Siinä yhteydessä jäsenvaltioita sitovat tietyt velvoitteet, jotka on asetettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/679⁽¹⁰⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/58/EY⁽¹¹⁾, ja komissiota ja virastoa sitovat tietyt velvoitteet, jotka on asetettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2018/1725⁽¹²⁾. Jos komissio ja virasto määrittävät yhdessä tietojenkäsittelyn tarkoitukset ja keinot, niitä olisi pidettävä yhteisrekisterinpitäjinä.
- (11) Sellaisten käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteelliset merkinnät, joilla on tietty laatu, maine tai muita tuotantopaikkaan liittyviä ominaispiirteitä, antavat kollektiivisen oikeuden, jota voivat käyttää kaikki rajatulla maantieteellisellä alueella toimivat vaatimukset täyttävät valmistajat, jotka haluavat noudattaa tuote-eritelmaa tämän asetuksen mukaisesti. Yhteisvoimin toimivilla valmistajilla on enemmän markkinavoimaa kuin yksittäisillä valmistajilla, ja ne voivat hyödyntää synergioita maantieteellisten merkintöjensä hallinnoinnissa. Maantieteellisten merkintöjen käyttö palkitsee valmistajia näiden pyrkimyksistä tuottaa erilaisia laatutuotteita. Sen vuoksi valmistajaryhmien olisi jätettävä maantieteellisiä merkintöjä koskevat rekisteröintihakemukset.

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1001, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, Euroopan unionin tavaramerkistä (EUVL L 154, 16.6.2017, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (12) Joillakin maantieteellisillä alueilla saattaa olla vain yksi valmistaja, joka haluaa jättää hakemuksen nimen rekisteröimiseksi maantieteellisenä merkintänä. Sen vuoksi myös yhtä valmistajaa olisi voitava pitää hakijana. Yksittäisen valmistajan ei kuitenkaan pitäisi voida määritellä omaa maa-alueitaan tai työpajaansa maantieteelliseksi alueeksi. Maantieteellisellä alueella olisi aina viitattava alueen yksittäiseen osaan eikä yksityisten kiinteistöjen rajoihin.
- (13) Myös jäsenvaltion nimeämän paikallisen tai alueellisen viranomaisen tai jäsenvaltion nimeämän yksityisen yhteisön olisi voitava olla hakija. Tällaisissa tapauksissa hakemuksessa olisi esitettävä perusteet kyseiselle nimeämiselle.
- (14) Lisäksi sen jäsenvaltion paikallisen tai alueellisen yksikön, josta asianomainen valmistajaryhmä tai yksittäinen valmistaja on peräisin, olisi voitava avustaa kyseistä valmistajaryhmää tai yksittäistä valmistajaa hakemuksen valmistelussa ja rekisteröintimenettelyn ensimmäisessä vaiheessa. Apuun voisi sisältyä neuvontaa sekä asiakirjojen jakamista, yhteydenpitoa ja tiedotusta.
- (15) Tässä asetuksessa säädetyn käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojajärjestelmän tarkoituksena on antaa kuluttajille mahdollisuus tehdä tietoon perustuvia ostopäätöksiä, ja merkintöjen ja mainonnan avulla he saavat tässä yhteydessä oikean tiedon markkinoilla olevista laadukkaista tuotteista. Maantieteellisiin merkintöihin liittyvät teollis- ja tekijänoikeudet auttavat toimijoita ja yrityksiä hyödyntämään aineetonta omaisuuttaan. Jotta voitaisiin välttää epäreilujen kilpailun syntyminen ja tukea sisämarkkinoita, kaikkien valmistajien, myös kolmansien maiden valmistajien, olisi voitava käyttää rekisteröityä maantieteellistä merkintää ja pitää tällaisella maantieteellisellä merkinnällä nimettyjä tuotteita kaupan kaikkialla unionissa, myös sähköisessä kaupassa, edellyttäen, että kyseinen tuote täyttää sitä koskevan tuote-eritelmän ja että valmistaja kuuluu valvonnan piiriin.
- (16) Tuotteen nimelle olisi voitava myöntää maantieteellisen merkinnän suoja, jos tuote täyttää kolme kumulatiivista vaatimusta: tuotteen juurien tai alkuperän olisi oltava tiettyssä paikassa, alueella tai maassa; tuotteen tietyn laadun, maineen tai muun ominaispiirteen olisi perustuttava olennaisilta osin kyseiseen maantieteelliseen alkuperään; ja valmistusvaiheista ainakin yhden olisi tapahduttava kyseisellä maantieteellisellä alueella. Kyseisten vaatimusten täyttämiseksi on osoitettava, että maantieteellinen alkuperä on olennainen tekijä tuotteen laadun, maineen tai muiden ominaispiirteiden kannalta. Kyseiset vaatimukset noudattavat maantieteellisiä merkintöjä koskevia vaatimuksia, jotka on vahvistettu Geneven asiakirjassa ja maataloustuotteiden, elintarvikkeiden, viinien ja väkevien alkoholijuomien maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevassa unionin lainsäädännössä. Tuotteet, jotka ovat yleisen järjestyksen vastaisia, olisi kuitenkin jätettävä suojatun maantieteellisen merkinnän ulkopuolelle. Yleistä järjestystä koskevan poikkeuksen soveltamisen tarpeellisuutta olisi arvioitava tapauskohtaisesti, ja poikkeusta olisi sovellettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja Euroopan unionin tuomioistuimen asiaa koskevan oikeuskäytännön mukaisesti.
- (17) Tuote-eritelmässä mainitut tuotanto- tai valmistusvaiheet antavat tuotteelle tietyn laadun, maineen tai muun ominaisuuden. Inhimilliset tai luonnolliset tekijät tai näiden tekijöiden yhdistelmä määrittävät, onko tuotantovaihe merkityksellinen, jotta se voidaan sisällyttää tuote-eritelmaan. Tuotteita, jotka on ensisijaisesti tuotettu tietyn maantieteellisen alueen ulkopuolella ja jotka kuljetetaan sinne ainoastaan pakkaamista tai sellaista tuotantovaihetta varten, joka voidaan toteuttaa muualla ilman, että laatu, maine tai muut ominaisuudet olisivat erilaiset muihin tuotteisiin nähden, ei pitäisi suojata. Tämä periaate mahdollistaisi sen, että heikkolaatuisia tuotteita, joilla ei ole ainutlaatuisia ominaisuuksia ja jotka on tuotettu lähes kokonaan tietyn maantieteellisen alueen ulkopuolella, voitaisiin myydä maantieteellisellä merkinnällä nimettyinä tuotteina.
- (18) Mikro- ja pk-yrityksillä on usein rajalliset resurssit hoitaa hallinnollisia tehtäviä. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, josta hakija on peräisin, olisi pyrittävä hakijan pyynnöstä avustamaan tässä asetuksessa säädetyn yhtenäisen asiakirjan laatimisessa hallinnollisen käytäntönsä mukaisesti. Jos jäsenvaltio päättää käyttää tässä asetuksessa säädettyä suoraa rekisteröintimenettelyä, jäljempänä 'suora rekisteröintimenettely', viraston olisi pyrittävä tiiviissä yhteistyössä asianomaisen jäsenvaltion keskitetyn yhteyspisteen kanssa avustamaan yhtenäisen asiakirjan laatimisessa. Viranomaisen tai viraston antaman mahdollisen avun ei pitäisi vaikuttaa hakijaan, joka on edelleen vastuussa yhtenäisestä asiakirjasta.

- (19) Jotta maantieteellisille merkinnöille saisi suojan, nimet olisi rekisteröitävä ainoastaan unionin tasolla. Tämän asetuksen mukaisen maantieteellisen merkinnän rekisteröintiä koskevan vakiomenettelyn olisi oltava kaksivaiheinen. Jäsenvaltioiden olisi vastattava ensimmäisestä vaiheesta, jäljempänä 'kansallinen vaihe' ja viraston toisesta vaiheesta, jäljempänä 'unionin vaihe'. Jos jäsenvaltiolle on myönnetty poikkeus vakiomenettelystä, kyseisen jäsenvaltion hakijan olisi voitava jättää hakemus suoraan virastolle suoralla rekisteröintimenettelyllä. Tämän asetuksen mukaisen rekisteröintiin perustuvan suojan olisi koskettava yhtä lailla niiden kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden maantieteellisiä merkintöjä, jäljempänä 'kolmansien maiden maantieteelliset merkinnät', jotka täyttävät vastaavat vaatimukset ja ovat suojattuja alkuperämaassaan. Viraston olisi toteutettava vastaavat menettelyt kolmansien maiden maantieteellisten merkintöjen osalta.
- (20) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tehokkaista, ennakoitavista ja nopeista hallinnollisista menettelyistä. Näitä menettelyjä koskevien tietojen, mukaan lukien sovellettavat määräajat ja menettelyjen yleinen kesto, olisi oltava julkisesti saatavilla. Jäsenvaltioiden, komission ja viraston olisi tehtävä yhteistyötä tämän asetuksen nojalla perustetussa neuvoa-antavassa lautakunnassa, jäljempänä 'neuvoa-antava lautakunta', parhaiden käytäntöjen jakamiseksi tarkoituksena edistää kyseisten menettelyjen tehokkuutta.
- (21) Jäsenvaltioiden ja viraston olisi toteutettava menettelyt, jotka koskevat unionista peräisin olevien maantieteellisten merkintöjen rekisteröintiä sekä vastaväitteitä, tuote-eritelmän muutoksia, rekisteröinnin peruuttamista ja muutoksenhakua, ja näiden menettelyjen olisi täytettävä avoimuusvaatimukset. Jäsenvaltioiden ja viraston olisi vastattava niille kuuluvista menettelyjen eri vaiheista. Jäsenvaltioiden olisi vastattava kansallisesta vaiheesta, jossa hakemus vastaanotetaan hakijalta ja tarkastetaan, toteutetaan kansallinen vastaväitemenettely ja, jos kansallinen vaihe on saatu onnistuneesti päätökseen, hakemus toimitetaan virastolle unionin vaiheen käynnistämistä varten. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava kansallisen vaiheen yksityiskohtaiset menettelysäännöt. Kyseisiin menettelysääntöihin olisi sisällyttävä hakijan ja kansallisten vastaväitteiden esittäjien välisiä neuvotteluja sekä se, että hakija toimittaa selvityksen neuvottelujen tuloksesta ja hakemukseen mahdollisesti tehdyistä muutoksista. Lisäksi vastaväitteen tutkittavaksi ottaminen ja kansallisessa vaiheessa tapahtuneen rekisteröinnin epäämisen syyt olisi yhdenmukaistettava unionin vaiheessa sovellettavien syiden kanssa. Viraston olisi vastattava unionin vaiheessa hakemusten tarkastamisesta, vastaväitemenettelyn hallinnoinnista ja rekisteröinnin myöntämisestä tai epäämisestä. Viraston olisi myös toteutettava vastaavat menettelyt kolmansien maiden maantieteellisten merkintöjen osalta.
- (22) Viraston olisi kannustettava osapuolia käyttämään sovintoratkaisuun pääsemiseksi vaihtoehtoisia riidanratkaisua, kuten sovittelua. Tätä varten viraston olisi tarjottava osapuolille mahdollisuus hyödyntää kyseisiä palveluja unionin tasolla käytössä olevissa menettelyissä. Viraston olisi tarjottava nämä palvelut itse, mutta osapuolilla olisi oltava myös mahdollisuus käyttää muita sovittelupalveluja.
- (23) Jotta toimivaltaisten viranomaisten olisi helpompi hallinnoida hakemuksia, olisi sallittava, että kaksi tai useampi jäsenvaltio tekee yhteistyötä menettelyjen kansallisessa vaiheessa, mukaan lukien tarkastamista, kansallisia vastaväitteitä, hakemuksen toimittamista virastolle, tuote-eritelmän muuttamista ja rekisteröinnin peruuttamista koskevat menettelyt, ja päättää, että yksi niistä hallinnoi kyseisiä menettelyjä myös toisen tai toisten jäsenvaltioiden puolesta. Tällöin kyseisten jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle ja annettava tiedot yhteistyön päällimmäisistä perusteista.
- (24) Tietyissä olosuhteissa jäsenvaltioille olisi voitava myöntää poikkeus velvoitteesta nimetä toimivaltainen kansallinen viranomainen, joka vastaa merkintöjen rekisteröinnin kansallista vaihetta koskevien menettelyjen toteuttamisesta, mukaan lukien kansalliset vastaväitteet, tuote-eritelmän muutokset ja rekisteröinnin peruuttaminen. Tässä poikkeuksessa olisi otettava huomioon, että tietyillä jäsenvaltioilla ei ole erityistä kansallista järjestelmää käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaamiseksi, että kyseisissä jäsenvaltioissa paikallinen kiinnostus maantieteellisten merkintöjen suojaan on vähäinen ja että näissä olosuhteissa ei olisi perusteltua velvoittaa kyseistä jäsenvaltiota luomaan kaikki tarvittava infrastruktuuri tällaista järjestelmää varten. Olisi tehokkaampaa ja kustannustehokkaampaa tarjota näiden jäsenvaltioiden valmistajaryhmille vaihtoehtoinen keino suojata tuotteitaan eli suora rekisteröintimenettely viraston kanssa. Tästä vaihtoehdosta seuraisi myös kustannushyötyjä jäsenvaltioille.

- (25) Komission olisi tehtävä jäsenvaltion toimittamia tietoja tarkasteltuaan kyseisen jäsenvaltion poikkeuspyyntöä koskeva päätös, jossa sallitaan se, että se käyttää suoraa rekisteröintimenettelyä. Komission olisi pyyntöä tarkastellessaan arvioitava kaikkia asiaankuuluvia olosuhteita, kuten nykyisten suojattujen tuotenimien lukumäärää, mahdollisesti kiinnostuneiden valmistajien ja valmistajaryhmien määrää asianomaisessa jäsenvaltiossa, asianomaisen jäsenvaltion väestömäärää, myynnin määrää, valmistuskapasiteettia ja kyseisten tuotteiden markkinoita sekä muita tietoja, joita jäsenvaltio pitää merkityksellisinä todisteina siitä, että kiinnostus on vähäistä kansallisella tasolla. Komission olisi voitava käyttää päätöstä tehdessään esimerkiksi tietoja, jotka on kerätty julkisen kuulemisen, markkinatutkimuksen tai -analyysin tai asianomaisten ammatillisten yhdistysten tai muiden asiaankuuluvien virallisten tahojen lähettämien kirjeiden avulla. Komissiolla olisi edelleen oltava oikeus muuttaa päätöstä tai peruuttaa päätös, jolla jäsenvaltion sallitaan soveltaa suoraa rekisteröintimenettelyä, jos kyseinen jäsenvaltio ei enää täytä edellytyksiä. Näin olisi esimerkiksi silloin, kun kyseisestä jäsenvaltiosta tulevien hakijoiden toimittamien suorien hakemusten määrä ylittäisi kyseisen jäsenvaltion alun perin arvioiman määrän ajan mittaan toistuvasti.
- (26) Poikkeuksen mukaisissa tapauksissa viraston olisi hallinnoitava suoraan rekisteröintiä, tuote-eritelmän muutoksia ja rekisteröinnin peruuttamista koskevia menettelyjä. Kyseisessä yhteydessä viraston olisi tarvittaessa saatava apua etenkin hakemuksen tarkastamiseen liittyvissä näkökohdissa kyseisen jäsenvaltion hallintoviranomaisilta tätä varten nimetyn keskitetyn yhteyspisteen kautta. Keskitetyllä yhteyspisteellä olisi oltava tarvittavaa asiantuntemusta ja paikallista tietämystä maantieteellisistä merkinnöistä. Viraston avustamiseksi keskitetyn yhteyspisteen olisi voitava kuulla muita asiantuntijoita, joilla on tuote- ja/tai alakohtaista tietämystä.
- (27) Suoran rekisteröintimenettelyn käyttö ei saisi vapauttaa jäsenvaltioita velvoitteesta nimetä toimivaltainen viranomaisen valvonnan suorittamista varten ja toteuttaa tarvittavat toimet tässä asetuksessa säädettyjen oikeuksien noudattamiseksi.
- (28) Jotta voidaan varmistaa tehokas ja johdonmukainen päätöksenteko hakemusten osalta, jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi ilmoitettava virastolle ilman aiheutonta viivytystä kansallisissa tuomioistuimissa tai muissa elimissä aloitetuista menettelyistä, joka koske toimivaltaisen viranomaisen virastolle toimittamaa rekisteröinti-hakemusta, ja tällaisten menettelyjen lopullisista tuloksista. Samasta syystä toimivaltaisen viranomaisen olisi tiedotettava virastolle kaikista toimivaltaisen viranomaisen päätöksen vastaisista kansallisista hallinnollisista ja oikeudellisista menettelyistä, jotka voisivat vaikuttaa maantieteellisen merkinnän rekisteröintiin.
- (29) Siitä päivästä alkaen, jona jäsenvaltio on jättänyt virastolle hakemuksen, jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää väliaikainen kansallinen suoja maantieteelliselle merkinnälle ennen unionin vaiheen päättymistä edellyttäen, että tämä ei vaikuta sisämarkkinoihin tai unionin kauppapolitiikkaan. Väliaikaista kansallista suoja ei pitäisi taata suorassa rekisteröinnissä.
- (30) Jotta toimijat, joiden etuihin maantieteellisen merkinnän rekisteröinti vaikuttaa, voisivat jatkaa rekisteröidyn nimen käyttöä rajoitetun ajan, viraston olisi myönnettävä tällaisen nimen käytölle erityisiä poikkeuksia siirtymäkaudeksi. Tällainen siirtymäkausi voitaisiin sallia myös, jotta voitettaisiin tilapäiset vaikeudet, jolloin pitkän aikavälin tavoitteena on varmistaa, että kaikki valmistajat noudattavat tuote-eritelmaa. Rajoittamatta maantieteellisten merkintöjen ja tavaramerkkien välisiä ristiriitoja koskevien sääntöjen soveltamista, sellaisten nimien käyttöä, jotka muutoin olisivat ristiriidassa maantieteellisen merkinnän suojan kanssa, olisi voitava jatkaa tietyin edellytyksin ja siirtymäkauden ajan.
- (31) Komission olisi tietyissä erityistapauksissa voitava ottaa virastolta itselleen valta päättää yksittäisistä hakemuksista, tuote-eritelmän muutoksia koskevista pyynnöistä tai peruutuspyynnöistä. Minkä tahansa jäsenvaltion tai viraston olisi voitava pyytää komissiota käyttämään tätä oikeutta. Komission olisi voitava toimia myös omasta aloitteestaan. Viraston olisi joka tapauksessa edelleen vastattava asiakirja-aineiston tarkastamisesta ja vastaväitteistä, ja sen olisi teknisten näkökohtien pohjalta valmistettava komissiolle luonnos täytäntöönpanosäädökseksi.

- (32) Sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan kannalta on tärkeää, että valmistajat ja muut asianomaiset toimijat sekä viranomaiset ja kuluttajat saavat nopeasti ja helposti käyttöönsä maantieteellisiä merkintöjä koskevat tiedot.
- (33) Koko unionissa on sisämarkkinoiden hajanaisuuden välttämiseksi ja avoimuuden ja yhdenmukaisuuden varmistamiseksi tarpeen ottaa käyttöön käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen sähköinen unionin rekisteri, jäljempänä 'unionin rekisteri', jonka olisi oltava helposti yleisön saatavilla koneluettavassa muodossa. Viraston olisi perustettava unionin rekisteri ja ylläpidettävä sitä sekä annettava käyttöön sen toiminnasta vastaava henkilöstö. Olisi harkittava mahdollisuutta käyttää olemassa olevia tietokantoja, jotta vältetään tarpeettomien hallinnollisten rasitteiden syntyminen.
- (34) Unioni neuvottelee kauppakumppaniensa kanssa kansainvälisistä sopimuksista, mukaan lukien sopimukset, jotka koskevat maantieteellisten merkintöjen suojaa. Käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suoja unionissa voi perustua myös kyseisiin sopimuksiin riippumatta Geneven asiakirjan mukaisesta kansainvälisestä rekisteröinnistä ja tässä asetuksessa säädetystä rekisteröintijärjestelmästä. Unionin rekisteriin olisi voitava kirjata maantieteellisiä merkintöjä jotka on suojattu unionissa Geneven asiakirjan mukaisella kansainvälisellä rekisteröinnillä tai unionin kauppakumppanien kanssa tehdyillä kansainvälisillä sopimuksilla, jotta yleisön tiedonsaantia voidaan helpottaa, varmistaa kuluttajia hyödyttävä avoimuus ja erityisesti varmistaa tällaisten maantieteellisten merkintöjen tarkoituksenmukaisen käytön suoja ja valvonta. Tällaisissa tapauksissa nimet olisi kirjattava unionin rekisteriin suojattuina maantieteellisinä merkintöinä.
- (35) Kaikilla osapuolilla, joihin viraston päätös vaikuttaa haitallisesti, olisi oltava oikeus hakea muutosta viraston valituslautakunnilta, jäljempänä 'valituslautakunnat'. Valituslautakuntien päätöksiin olisi puolestaan voitava hakea muutosta unionin yleisessä tuomioistuimessa, joka voi kumota riidanalaisen päätöksen tai muuttaa sitä.
- (36) Olisi perustettava jäsenvaltioiden ja komission asiantuntijoista koostuva neuvoo-antava lautakunta, joka tarjoaa tiettyjä tuotteita, aloja ja paikallisia olosuhteita koskevaa tarvittavaa tietämystä ja asiantuntemusta, jotka voisivat vaikuttaa tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen tuloksiin. Saadakseen erityistä teknistä tietoutta, joka on tarpeen yksittäisten hakemusten tarkastelussa kaikissa rekisteröintimenettelyn vaiheissa, muun muassa vastaväite-, muutoksenhaku- tai muiden menettelyjen vaiheissa, viraston maantieteellisten merkintöjen jaostolla tai valituslautakunnilla olisi omasta aloitteestaan tai komission pyynnöstä oltava mahdollisuus kuulla neuvoo-antavaa lautakuntaa. Kyseiseen kuulemiseen olisi tarvittaessa sisällyttävä myös yleinen lausunto laatuksien arvioinnista, tuotteen maineen toteamisesta, nimen yleisluonteen määrittämisestä ja kuluttajille aiheutuvan sekaannuksen vaaran arvioinnista. Neuvoo-antavan lautakunnan lausunnon ei tulisi olla sitova. Neuvoo-antavan lautakunnan olisi tarvittaessa kutsuttava kyseisen tuoteluokan asiantuntijoita, myös alueiden ja tiedeyhteisön edustajia. Asiantuntijoiden nimeämismenettely ja neuvoo-antavan lautakunnan toiminta olisi täsmennettävä neuvoo-antavan lautakunnan työjärjestyksessä, jonka hallintoneuvosto hyväksyy.
- (37) Unionin rekisteriin kirjatuille maantieteellisille merkinnöille olisi annettava suoja, jotta voidaan varmistaa niiden käytön reiluus ja estää käytännöt, jotka ovat omiaan johtamaan kuluttajia harhaan, erityisesti verrattavissa olevien tuotteiden osalta. Sen määrittämisessä, ovatko tuotteet verrattavissa maantieteellisellä merkinnällä suojattuun tuotteeseen, olisi otettava huomioon kaikki asiaan liittyvät tekijät. Näitä tekijöitä ovat muun muassa se, onko tuotteilla yhteisiä objektiivisia ominaispiirteitä, kuten valmistusmenetelmä, fyysinen ulkonäkö tai saman raaka-aineen käyttö, missä olosuhteissa tuotteita käytetään asiaankuuluvan markkinasegmentin näkökulmasta, jaetaanko tuotteita usein samojen kanavien kautta ja sovelletaanko tuotteisiin samoja kaupan pitämisen sääntöjä.
- (38) Jotta voidaan vahvistaa käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaa ja torjua väärennöksiä tehokkaasti, tämän asetuksen mukaista suojaa olisi sovellettava myös internetin verkkotunnuksiin. On tärkeää ottaa asianmukaisesti huomioon myös TRIPS-sopimus ja erityisesti sen 22 ja 23 artikla, sekä tullitariffeja ja kauppaa

koskeva yleissopimus, joka hyväksyttiin neuvoston päätöksellä 94/800/EY⁽¹³⁾, mukaan lukien sen kauttakulkuvapautta koskeva V artikla. Jotta väärennöksiä voidaan torjua tehokkaammin, kyseistä suojaa olisi sovellettava mainituissa oikeudellisissa puitteissa myös unionin tullialueelle saapuviin tavaroihin, joita ei luovuteta vapaaseen liikkeeseen ja jotka asetetaan erityiseen tullimenettelyyn, kuten kauttakulkuun, varastointiin, erityiskäyttöön tai jalostukseen liittyvään menettelyyn.

- (39) Olisi varmistettava, että maantieteellisen merkinnän käyttö sellaisen valmistetun tuotteen nimessä, johon sisältyy tai kuuluu osana tai komponenttina maantieteellisellä merkinnällä nimetty tuote, tapahtuu hyvän kauppatavan mukaisesti eikä käytä hyväksi, heikennä, vähennä eikä häiritse maantieteellisen merkinnän mainetta. Tällaisen käytön sallimiseksi olisi edellytettävä maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen valmistajaryhmän tai yksittäisen valmistajan suostumusta.
- (40) Yleisnimiä, jotka ovat samankaltaisia kuin maantieteellisellä merkinnällä suojattu nimi tai ilmaisu tai osa sitä, olisi pidettävä edelleen yleisinä niminä.
- (41) Homonyymiset nimitykset, jäljempänä 'homonyymi', ovat nimiä, jotka kirjoitetaan tai äännetään samalla tavalla mutta jotka viittaavat eri maantieteellisiin alueisiin. Nimeä, joka on kokonaan tai osittain homonyyminen maantieteellisen merkinnän kanssa, joka on jo rekisteröity tai jonka rekisteröintiä on jo haettu, ei pitäisi rekisteröidä, ellei sen suojaaminen ole tiettyjen olosuhteiden vuoksi perusteltua, kun otetaan huomioon, että valmistajia olisi kohdeltava yhdenvertaisella tavalla ja että kuluttajia ei saisi johtaa harhaan tuotteiden todellisen maantieteellisen alkuperän suhteen. Homonyymit, jotka saattaisivat johtaa kuluttajia harhaan tuotteen tunnistamisen tai maantieteellisen alkuperän suhteen, ei olisi rekisteröitävä maantieteelliseksi merkinnäksi.
- (42) Vaikka tavaramerkit ja maantieteelliset merkinnät eroavat luonteeltaan ja tarkoitukseltaan, niiden välistä suhdetta olisi selkiytettävä tavaramerkkihakemusten hylkäämisperusteiden, tavaramerkkien mitätöinnin sekä tavaramerkkien ja maantieteellisten merkintöjen rinnakkaiselon osalta. Maantieteellisten merkintöjen suojan on oltava tasapainossa tunnettujen tavaramerkkien ja yleisesti tunnettujen merkkin suojan nähden, etenkin kun otetaan huomioon perusoikeuskirjan 17 artiklan mukainen omistusoikeutta koskeva perusoikeus ja kansainvälisestä oikeudesta johtuvat velvoitteet. Arvioitaessa maantieteellisen merkinnän ja tavaramerkin välistä suhdetta olisi otettava huomioon maantieteellisen merkinnän suojan jatkuvuus, joka on vahvistettu rekisteröinnillä tai vakiintunut käytössä jäsenvaltiossa, jossa maantieteellinen merkintä on saanut unionin suojan tämän asetuksen mukaisesti, sekä tavaramerkkiä koskevassa hakemuksessa esitetyt vaatimukset etuoikeudesta.
- (43) Valmistajaryhmällä on keskeinen osa maantieteellisten merkintöjen rekisteröintihakemusmenettelyssä sekä tuote-eritelmiä muuttaessa ja rekisteröinnin peruuttamispyyntöissä. Niillä olisi oltava tarvittavat keinot tuoda paremmin esille tuotteidensa erityispiirteet ja mainostaa niitä. Valmistajaryhmien roolia olisi sen vuoksi täsmennettävä.
- (44) Unioniin sijoittautuneita maakoodien ylätasoin verkko- ja verkkotunnusrekistereillä, jotka tarjoavat käyttöön vaihtoehtoisia riitojenratkaisumenettelyjä verkkotunnusten rekisteröintiin liittyvien riitojen ratkaisemiseksi, olisi varmistettava, että kyseiset menettelyt kattavat myös maantieteelliset merkinnät. Unioniin sijoittautuneiden maakoodien ylätasoin verkkotunnusrekisterien olisi oltava mahdollista asianmukaisen vaihtoehtoisen riitojenratkaisumenettelyn tai oikeudellisen menettelyn jälkeen peruuttaa kyseisen maakoodin ylätasoin verkkotunnus tai siirtää se asiaankuuluvalla valmistajaryhmälle, jos verkkotunnuksen rekisteröinti on ristiriidassa maantieteellisen merkinnän suojan kanssa, jos verkkotunnusta käytetään vilpillisessä mielessä tai jos verkkotunnuksen haltija on rekisteröinyt verkkotunnuksen ilman, että kyseisellä haltijalla on maantieteelliseen merkintään liittyvää oikeutta tai oikeutettua etua.

⁽¹³⁾ Neuvoston päätös 94/800/EY, tehty 22. joulukuuta 1994, Uruguayn kieroituksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa (EYVL L 336, 23.12.1994, s. 1).

- (45) Komission olisi arvioitava mahdollisuutta perustaa tieto- ja hälytysjärjestelmä käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen väärinkäyttöä vastaan verkkotunnusjärjestelmässä ja toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus tärkeimmistä havainnoistaan. Arvioinnin tulosten perusteella komission olisi tarvittaessa esitettävä lainsäädäntöehdotus tällaisen järjestelmän perustamiseksi.
- (46) Koska tässä asetuksessa säädetty unionin laajuinen käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojajärjestelmä on uusi, on tärkeää lisätä kuluttajien, valmistajien, etenkin mikro- ja pk-yritysten, sekä viranomaisten tietoisuutta tästä aloitteesta paikallisella, alueellisella, kansallisella ja kansainvälisellä tasolla. Tämän vuoksi jäsenvaltioita, komissiota, virastoa ja asianomaisia sidosryhmiä olisi kannustettava toteuttamaan säännöllisesti edistämistoimia tietoisuuden lisäämiseksi.
- (47) Rekisteröidyn maantieteellisen merkinnän yksilöivä unionin tunnus, maininta ja lyhenne sekä niistä unionissa johtuvat oikeudet olisi suojattava niin unionissa kuin kolmansissa maissa sen varmistamiseksi, että niitä käytetään aidoissa tuotteissa eikä kuluttajia johdeta harhaan tuotteiden ominaisuuksien suhteen.
- (48) Unionin tunnuksen, maininnan ja lyhenteen käyttöä maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen käsityö- ja teollisuustuotteiden pakkauksissa olisi suositeltava, myös verkkokaupoissa, jotta kuluttajat oppisivat tuntemaan kyseiset tuotteet ja siihen liittyvät takeet paremmin ja jotta tuotteet voitaisiin tunnistaa helpommin markkinoilla ja siten helpottaa tarkastuksia. Unionin tunnuksen, maininnan ja lyhenteen käytön olisi edelleen oltava vapaaehtoista kolmansista maista peräisin olevien maantieteellisten merkintöjen osalta.
- (49) Jotta asia olisi selkeä kuluttajille ja jotta saavutetaan mahdollisimman suuri johdonmukaisuus suhteessa maatalous- tuotteiden, elintarvikkeiden, viinien ja tislattujen alkoholijuomien maantieteellisten merkintöjen suojaan koskevaan unionin lainsäädäntöön, maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen käsityö- ja teollisuustuotteiden pakkauksissa olisi käytettävä samaa, komission delegoidulla asetuksella (EU) N:o 664/2014⁽¹⁴⁾ vahvistettua unionin tunnusta kuin maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen maataloustuotteiden, elintarvikkeiden, viinien ja tislattujen alkoholijuomien pakkauksissa.
- (50) Maantieteellisten merkintöjen lisäarvo perustuu kuluttajien luottamukseen. Luottamukselle on hyvät perusteet ainoastaan, jos maantieteellisten merkintöjen rekisteröintiin sisältyy tulokselliset ja tehokkaat valvontatoimet. Kuluttajien olisi voitava odottaa, että kaikkiin maantieteellisiin merkintöihin sovelletaan tehokasta todentamis- ja valvontajärjestelmää riippumatta siitä, onko tuote peräisin unionista vai kolmannesta maasta.
- (51) Jotta varmistettaisiin kuluttajien luottamus maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen käsityö- ja teollisuustuotteiden erityisiin ominaispiirteisiin, valmistajiin olisi sovellettava valmistajan omaan ilmoitukseen perustuvaa järjestelmää, jonka avulla todennetaan tuote-eritelmän noudattaminen sekä ennen tuotteen markkinoille saattamista että sen jälkeen. Valvonnan osalta kunkin jäsenvaltion olisi nimettävä toimivaltaiset viranomaiset noudattamisen todentamista ja seurantaan varten. Olisi oltava mahdollista nimetä kansallista vaihetta varten yksi toimivaltainen viranomainen ja valvontaa varten eri toimivaltainen viranomainen, jos jäsenvaltio niin päättää. Toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava siirtää tiettyjä valvontatehtäviä tuotteita sertifioiville elimille tai luonnollisille henkilöille.

⁽¹⁴⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 664/2014, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 täydentämisestä suojattuja alkuperänimityksiä, suojattuja maantieteellisiä merkintöjä ja aitoja perinteisiä tuotteita koskevien unionin tunnusten vahvistamisen sekä eräiden hankintaa koskevien sääntöjen, eräiden menettelysääntöjen ja eräiden täydentävien siirtymäsääntöjen osalta (EUVL L 179, 19.6.2014, s. 17).

- (52) Valmistajan olisi toimitettava oma ilmoitus toimivaltaiselle viranomaiselle, joka vastaa tuote-eritelmän noudattamisen todentamisesta. Jatkuvan noudattamisen osoittamiseksi kyseinen oma ilmoitus olisi toimitettava joka kolmas vuosi. Valmistajia olisi vaadittava toimittamaan päivitetty oma ilmoitus heti, kun tuote-eritelmaa muutetaan tavalla, joka vaikuttaa kyseiseen tuotteeseen. Omaan ilmoitukseen perustuvan todentamisen ei pitäisi estää valmistajia antamasta tuotteidensa tuote-eritelmän mukaisuuden todentamista kolmansien osapuolten tehtäväksi. Kyseisellä kolmannen osapuolen suorittamalla todentamisella olisi voitava täydentää omaa ilmoitusta mutta ei korvata sitä.
- (53) Omassa ilmoituksessa olisi annettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tarvittavat tiedot tuotteesta, jotta viranomainen voi tarkistaa, että se on tuote-eritelmän mukainen. Sen varmistamiseksi, että oman ilmoituksen tiedot ovat kattavat, tällaisille ilmoituksille olisi määriteltävä yhdenmukaistettu rakenne. Valmistajan olisi otettava täysi vastuu sen varmistamisesta, että oman ilmoituksen tiedot ovat kattavat, johdonmukaiset ja tarkat, ja sen olisi voitava toimittaa tarvittava näyttö kyseisten tietojen todentamiseksi, vaarantamatta kuitenkaan taitotiedon ja liikesalaisuuksien suoja.
- (54) Vastaanottaessaan tällaisen oman ilmoituksen toimivaltaisen viranomaisen olisi tutkittava oma ilmoitus siten, että se tarkastaa vähintään kyseisen oman ilmoituksen tietojen täydellisyyden ja johdonmukaisuuden. Ilmeiset epäjohdonmukaisuudet olisi selvennettävä ja valmistajalta olisi pyydettävä puuttuvat tiedot. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että omassa ilmoituksessa annetut tiedot ovat kattavia ja johdonmukaisia, eikä sillä ole muita varauksia noudattamisen suhteen, toimivaltaisen viranomaisen olisi myönnettävä tai uusittava virallinen lupatodistus maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen valmistamista varten.
- (55) Tuote-eritelmän noudattamisen varmistamiseksi ja omassa ilmoituksessa annettujen tietojen oikeellisuuden tarkistamiseksi toimivaltaisen viranomaisen olisi tehtävä markkinoilla sekä sähköisessä kaupassa riittävän usein vaatimustenmukaisuustarkastuksia, jotka perustuvat riskianalyysiin ja joissa otetaan huomioon noudattamatta jättämisen riski sekä petolliset tai vilpilliset käytännöt.
- (56) Jos tuote-eritelmaa ei ole noudatettu, toimivaltaisen viranomaisen olisi toteutettava tarvittavat ja kohtuulliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että asianomaiset valmistajat korjaavat tilanteen ja estävät vaatimustenvastaisuudet jatkossa.
- (57) Vaihtoehtona omaan ilmoitukseen perustuvalla todentamismenettelylle jäsenvaltiot olisi voitava säätää todentamismenettelyä, joka perustuu toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn kolmannen osapuolen suorittamaan noudattamisen todentamiseen. Kyseiseen todentamismenettelyyn olisi kuuluttava tuote-eritelmän noudattamisen valvonta sekä ennen tuotteen markkinoille saattamista että sen jälkeen. Toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava siirtää tiettyjä valvontatehtäviä, jotka liittyvät kyseisen tuotteen maantieteellisen alkuperän tai valmistusprosessin tarkastamiseen, tuotteita sertifioiville elimille tai luonnollisille henkilöille.
- (58) Tuotteita sertifioivien elinten akkreditoinnissa ja niiden harjoittamassa toiminnassa olisi käytettävä Euroopan standardointikomitean (CEN) kehittämää eurooppalaisia standardeja (EN-standardit) ja Kansainvälisen standardisointijärjestön (ISO) kehittämää kansainvälisiä standardeja. Kyseisten elinten akkreditointi olisi tehtävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008⁽¹⁵⁾ mukaisesti. Unionin ulkopuolelle sijoittautuneiden tuotteita sertifioivien elinten olisi osoitettava, että ne noudattavat unionin standardeja tai kansainvälisesti tunnustettuja standardeja, sellaisen elimen antamalla todistuksella, joka on akkreditoinnin kansainvälisen järjestön (IAF) puitteissa tehdyn vastavuoroista tunnustamista koskevan monenvälisen sopimuksen tunnustettu allekirjoittaja tai International Laboratory Accreditation Cooperation -akkreditointiyhteistyön (ILAC) jäsen. Luonnollisilla henkilöillä olisi oltava asiantuntemus, laitteet, infrastruktuuri ja resurssit, joita tarvitaan heille siirrettyjen valvontatehtävien suorittamiseen. Heillä olisi oltava soveltuva pätevyys ja kokemus ja heidän olisi toimittava puolueettomasti ja ilman eturistiriitoja heille siirrettyjen virallisen valvonnan tehtävien hoitamisessa.

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, akkreditointia koskevista vaatimuksista ja asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

- (59) Jäsenvaltioiden ja viraston olisi julkistettava tiedot toimivaltaisista viranomaisista ja tuotteita sertifioivista elimistä sekä luonnollisista henkilöistä, joille on siirretty valvontatehtäviä, läpinäkyvyyden varmistamiseksi ja asianomaisten osapuolten yhteydenottojen mahdollistamiseksi.
- (60) Maantieteellisten merkintöjen käytön seuranta markkinoilla on tärkeää, jotta voidaan estää petolliset ja vilpilliset käytännöt ja varmistaa siten, että maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen tuotteiden valmistajat saavat asianmukaisen hyödyn maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteidensa lisäarvosta ja että maantieteelliseen merkintään perustuvia oikeuksia rikkovat henkilöt eivät saa myydä vaatimusten vastaisia tuotteita. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi nimitettävä toimivaltaiset viranomaiset seuraamaan markkinoita maantieteellisten merkintöjen väärinkäytön havaitsemiseksi ja tekemään tarkastuksia riskianalyysin perusteella. Havaittaessa maantieteellisen merkinnän väärinkäyttöä asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava aiheellisia hallinnollisia ja oikeudellisia toimia nimien käytön estämiseksi tai lopettamiseksi sellaisissa tuotteissa tai palveluissa, jotka rikkovat rekisteröidyn maantieteellisen merkinnän suojaa, jos tällaisia tuotteita valmistetaan tai pidetään kaupan tai jos tällaisia palveluja pidetään kaupan niiden alueella. Näiden viranomaisten olisi oltava mahdollista olla samat kuin tuote-eritelmän noudattamisen todentamista varten nimetyt viranomaiset. Olisi oltava mahdollista, että tällaista seuranta suorittavat ne viranomaiset, jotka toteuttavat tuotevalvontatoimia tai muihin yhteyksiin liittyviä valvontatoimia markkinoilla esimerkiksi tullivalvonnan, markkinavalvonnan tai määräysten noudattamisen valvonnan yhteydessä.
- (61) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/48/EY⁽¹⁶⁾ säädettyjä toimia, menettelyitä ja oikeussuojakeinoja sovelletaan kaikkiin teollis- ja tekijänoikeuksien loukkauksiin, mukaan lukien maantieteellisiä merkintöjä koskevat oikeudet. Lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 608/2013⁽¹⁷⁾ luetellaan edellytykset, joiden täyttyessä tulliviranomaisten on toteutettava toimia, ja noudatettavat menettelyt, kun tavarat, joiden epäillään loukkaavan teollis- tai tekijänoikeutta, mukaan lukien maantieteellisiä merkintöjä koskeva oikeus, ovat tai niiden olisi pitänyt olla tullivalvonnan tai tullitarkastuksen alaisia unionin tullialueella. Myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 386/2012⁽¹⁸⁾ vahvistetaan teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanoon liittyvät viraston tehtävät ja toimet, mukaan lukien yhteistyön edistäminen jäsenvaltioiden asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten kanssa ja niiden välillä.
- (62) Sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan kannalta on tärkeää, että valmistajat voivat nopeasti ja helposti osoittaa, että heillä on lupa käyttää nimeä, joka on suojattu maantieteellisenä merkintänä, esimerkiksi tullitarkastusten tai markkinoilla tehtävien tarkastusten yhteydessä tai liikekumppaneiden tai kuluttajien pyynnöstä. Tätä varten niiden olisi käytettävä niiden käyttöön annettua virallista lupatodistusta maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen valmistamista varten.
- (63) Koska tässä asetuksessa säädettyssä valvontajärjestelmässä noudatetaan julkisen ja yksityisen sektorin yhteistoiminnan lähestymistapaa, valmistajien olisi myös itse edistettävä maantieteellisen merkinnän suojaa. Niiden olisi tehtävä tuotteille tarkastuksia, joissa todetaan, ovatko ne tuote-eritelmän mukaisia, ja tapauksen mukaan liitettävä niihin valmistajaryhmän hallinnoimat ja organisoimat sisäiset vaatimustenmukaisuustarkastukset. Lisäksi valmistajia olisi kannustettava tukemaan viranomaisia maantieteellisten merkintöjen käytön seurannassa markkinoilla. Valmistajia olisi myös kannustettava ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille kaikista vaatimusten- vastaisuuksiin tai mahdollisiin rikkomuksiin liittyvistä tapauksista.

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/48/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta (EUVL L 157, 30.4.2004, s. 45).

⁽¹⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 608/2013, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonnasta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1383/2003 kumoamisesta (EUVL L 181, 29.6.2013, s. 15).

⁽¹⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 386/2012, annettu 19 päivänä huhtikuuta 2012, teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanoon liittyvien tehtävien antamisesta sisämarkkinoilla toimivalle yhdenmukaistamisvirastolle (tavaramerkit ja mallit), mukaan luettuna julkisen ja yksityisen sektorin edustajien kutsuminen koolle teollis- ja tekijänoikeuksien loukkausten eurooppalaisena seurantakeskuksena (EUVL L 129, 16.5.2012, s. 1).

- (64) Jotta käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaa voitaisiin vahvistaa ja väärennöksiä torjua tehokkaammin, tämän asetuksen mukaista suojaa olisi sovellettava sekä verkko- että muuhun ympäristöön, mukaan lukien internetin verkkotunnukset. Tuotteita, mukaan lukien maantieteellisellä merkinnällä nimetyt tuotteet, myydään kasvavassa määrin välityspalveluissa ja etenkin verkkoalustoilla. Näin ollen sellaisten tavaroiden mainontaan, menekinedistämiseen ja myyntiin liittyviä tietoja, jotka ovat ristiriidassa tässä asetuksessa säädetyn maantieteellisten merkintöjen suojan kanssa, olisi pidettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2022/2065⁽¹⁹⁾ 3 artiklan h alakohdan mukaisena laittomana sisältönä, ja niihin olisi sovellettava kyseisen asetuksen velvoitteita ja toimenpiteitä.
- (65) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista, joilla pyritään estämään maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen tuotteiden valmistajien ja maantieteellisten merkintöjen suojaa rikkovien henkilöiden mahdollisesti petoksellinen toiminta.
- (66) Koska maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen valmistusvaiheet voivat sijoittua useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon ja yhdessä jäsenvaltiossa valmistettuja tuotteita saatetaan myydä toisessa jäsenvaltiossa, olisi varmistettava jäsenvaltioiden välinen hallinnollinen apu ja yhteistyö tehokasta ja toimivaa valvontaa ja täytäntöönpanoa varten.
- (67) Unionin toimesta sen liittyttyä Geneven asiakirjaan säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/1753⁽²⁰⁾. Joitakin kyseisen asetuksen säännöksiä olisi muutettava niin, että varmistetaan johdonmukaisuus suhteessa siihen, että unionissa otetaan käyttöön käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suoja tämän asetuksen mukaisesti. Tässä yhteydessä viraston olisi toimittava Geneven asiakirjan mukaisena unionin toimivaltaisena viranomaisena käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen osalta. Niihin maantieteellisiin merkintöihin sovellettavia asetuksen (EU) 2019/1753 säännöksiä, jotka jäävät maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojajärjestelmää koskevan unionin oikeuden soveltamisalan ulkopuolelle, olisi sen vuoksi muutettava niin, että ne ovat yhdenmukaisia tämän asetuksen kanssa.
- (68) Johdonmukaisuuden varmistamiseksi suhteessa tähän asetukseen myös asetusta (EU) 2017/1001 olisi muutettava. Virastolle tällä asetuksella siirretyt maantieteellisten merkintöjen hallinnointia ja edistämistä koskevat tehtävät olisi lisättävä asetuksen (EU) 2017/1001 151 artiklassa vahvistettuun viraston tehtävien luetteloon.
- (69) Tämän asetuksen nojalla virastolle siirrettyjen tehtävien osalta viraston kielinä olisi oltava kaikki unionin viralliset kielet. Viraston olisi hyväksyttävä kolmansien maiden hakijoiden toimittamat, jollekin unionin virallisista kielistä tehdyt oikeaksi todistetut käännökset asiakirjoista ja tiedoista, jotka koskevat hakemuksia, tuote-eritelmien muutoksista tehtyjä pyyntöjä ja peruutuspyyntöjä. Virastolla olisi oltava mahdollisuus tarvittaessa käyttää tarkistettuja konekäännöksiä.
- (70) Jäsenvaltioiden olisi voitava periä maksu, jotta ne voivat kattaa käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojajärjestelmän hallinnoinnista aiheutuvat kustannukset. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon mikro- ja pk-yritysten tilanne. Viraston ei olisi perittävä maksua hakemuksista, joita jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat toimittaneet rekisteröintimenettelyn kansallisen vaiheen päättymisen jälkeen. Viraston olisi kuitenkin perittävä maksu suoraan rekisteröintiin liittyvästä menettelystä, koska se aiheuttaa virastolle enemmän työtä kuin kansallisessa vaiheessa jo tarkastettujen hakemusten käsittely. Viraston olisi perittävä maksuja myös tämän asetuksen mukaisista menettelyistä, jotka koskevat kolmansien maiden maantieteellisiä merkintöjä, sekä valituksista.

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2022/2065, annettu 19 päivänä lokakuuta 2022, digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta (digipalvelusäädös) (EUVL L 277, 27.10.2022, s. 1).

⁽²⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2019/1753, annettu 23 päivänä lokakuuta 2019, unionin toimesta sen liittyttyä alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä tehdyn Lissabonin sopimuksen Geneven asiakirjaan (EUVL L 271, 24.10.2019, s. 1).

- (71) Valvonta- ja todentamismaksujen olisi katettava valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten kustannukset, mukaan lukien yleiskustannukset, mutta ne eivät saisi olla niitä suurempia. Yleiskustannukset voisivat sisältää valvonnan suunnittelua ja toteuttamista varten ja tarvittaessa tuotteita sertifioivien elinten tai luonnollisten henkilöiden käyttöä varten tarvittavan organisaation ja tuen kustannukset. Oman ilmoituksen toimittamisesta ja sen käsittelystä ei olisi perittävä maksua.
- (72) Tässä asetuksessa tarkoitettua tietojärjestelmää eli hakemusten sähköisessä lähettämisessä virastolle käytettävää digitaalista järjestelmää, unionin rekisteriä ja digitaalista portaalia varten tarvittavat perustamiskustannukset olisi rahoitettava virastolle kertyneestä talousarvion ylijäämästä. Tällä asetuksella virastolle siirretyistä tehtävistä aiheutuvat toimintakulut olisi katettava viraston toimintatalousarviosta.
- (73) Hakemusten sähköisessä lähettämisessä virastolle käytettävässä digitaalisessa järjestelmässä olisi oltava front office - ja back office -toiminnot ja sen avulla olisi saavutettava sujuvat yhteydet, rajapinnat ja integrointi kansallisten viranomaisten tietojärjestelmiin, unionin rekisteriin ja WIPO:n tietojärjestelmään Geneven asiakirjan hallinnointia varten. Unionin rekisterin olisi oltava ulkoasultaan samanlainen kuin viinien, elintarvikkeiden ja maataloustuotteiden maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteri, ja siinä olisi oltava vähintään samat toiminnot.
- (74) Tämän asetuksen tiettyjen muiden kuin keskeisten osien muuttamiseksi tai täydentämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä seuraavilta osin: i) hakemuksen mukana seuraavaa asiakirja-aineistoa koskevien vaatimusten täsmentäminen, ii) uusien osien lisääminen mukana seuraavaan, toimitettavaan asiakirja-aineistoon, iii) suoran rekisteröintimenettelyn kriteerien täsmentäminen, iv) virastolle lähetettävien hakemusten valmisteluun ja toimittamiseen sovellettavien menettelyjen ja edellytysten vahvistaminen, v) valituksen sisällön sekä valituksen toimittamisessa ja käsittelyssä noudatettavan menettelyn määrittäminen, vi) valituslautakuntien päätösten sisällön ja mallin määrittäminen, sekä vii) oman ilmoituksen vakiomuotoisen mallia koskevien tietojen ja vaatimusten muuttaminen. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽²¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (75) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa i) vahvistaa säännöt, joilla rajoitetaan tuote-eritelmän sisältämiä tietoja, kun tämä on tarpeen liian laajojen hakemusten välttämiseksi, ii) vahvistaa tuote-eritelmän mallia koskevat säännöt, iii) määrittää mukana seuraavan asiakirja-aineiston muoto ja sähköinen esitystapa, iv) vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt suorien hakemusten valmisteluun ja toimittamiseen sovellettavista menettelyistä, v) vahvistaa hakemusmenettelyjä koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä virastolle toimitettavien hakemusten muoto ja esittämistapa, myös useampaa kuin yhtä kansallista aluetta koskevien hakemusten osalta, vi) vahvistaa vastaväitteen esittämistä koskevat säännöt ja määrittää perustellun vastaväitteen muoto ja sähköinen esitystapa, vii) säätää huomautusilmoituksen toimittamista koskevista säännöistä ja määrittää sen muoto ja sähköinen esitystapa, viii) päätöksiin ja menettelyihin tapauksissa, joissa komissio ottaa virastolta itselleen vallan päättää hakemuksesta, ix) vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tuote-eritelmän tehtävää unionin muutosta koskevaa pyynnön osalta menettelyä, mallia ja esitystapaa sekä vakiomuutosten osalta menettelyä, mallia ja antamista tiedoksi virastolle, x) vahvistaa peruuttamista koskevia menettelyjä ja niiden muotoa sekä peruutuspyyntöjen esitystapaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt, xi) vahvistaa tietoteknisen rakenteen ja unionin rekisterin esitystapa, xii) täsmentää unionin rekisteristä otettujen otteiden muoto ja sähköinen esitystapa, xiii) täsmentää unionin tunnuksen ja maininnan tekniset ominaispiirteet sekä niiden käyttöä koskevat säännöt tuotteille, joita pidetään kaupan rekisteröityinä maantieteellisinä merkintöinä, mukaan lukien

⁽²¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

säännöt käyttöön tulevia erikielisiä versioita varten, xiv) täsmentää vaihdettavien tietojen luonne ja tyyppi sekä tietojenvaihtomenetelmät valvontaa varten ja xv) määrittää viraston perimien maksujen määrä ja maksutapa tai valituslautakunnille jätettyjen valitusten osalta, hyvitystapa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²²⁾ mukaisesti.

- (76) Maantieteellisten merkintöjen kansallinen suoja perustuu tällä hetkellä moniin erilaisiin sääntelytapoihin. Kahden järjestelmän käyttäminen unionin ja kansallisella tasolla rinnakkain saattaa aiheuttaa sekaannusta kuluttajille ja valmistajille. Käsityö- ja teollisuustuotteiden kansallisten maantieteellisten merkintöjen erityisten suojajärjestelmien korvaaminen unionin sääntelykehyksellä loisi oikeusvarmuutta, keventäisi kansallisten viranomaisten hallintotaakkaa, varmistaisi reilun kilpailun tällaisilla maantieteellisillä merkinnöillä nimettyjen tuotteiden valmistajien välillä sekä ennakoitavat ja suhteellisen alhaiset kustannukset ja parantaisi tuotteiden uskottavuutta kuluttajien silmissä. Tämän vuoksi käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen kansallisen suojajärjestelmän olisi lakattava olemasta voimassa kahdentoista kuukauden kuluttua tämän asetuksen soveltamis-päivästä. Näissä kansallisissa järjestelmissä myönnettyä suojaa olisi voitava jatkaa ajallisesti siihen saakka, kunnes asianomaisten jäsenvaltioiden yksilöimien kansallisten maantieteellisten merkintöjen rekisteröinti on saatu päätökseen. Jotkin jäsenvaltiot, erityisesti ne, jotka ovat alkuperänimitysten suojasta ja niiden kansainvälisestä rekisteröinnistä tehdyn Lissabonin sopimuksen osapuolia, ovat rekisteröineet kyseisen sopimuksen mukaisesti käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisiä merkintöjä. Ne ovat myös myöntäneet kyseisen sopimuksen mukaisesti suojan kolmansien maiden maantieteellisille merkinnöille. Sen vuoksi asetusta (EU) 2019/1753 olisi muutettava, jotta kyseisten maantieteellisten merkintöjen suojaa voidaan jatkaa.
- (77) Koska tarvitaan tietty aika sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen asianmukaisen toiminnan edellyttämät puitteet ovat käytössä unionin ja kansainvälisen rekisteröintijärjestelmän luomiseksi käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaa varten, tätä asetusta olisi alettava soveltaa kohtuullisen ajan kuluttua sen hyväksymisestä. Tiettyjä säännöksiä, jotka koskevat poikkeusta kansallisesta vaiheesta, neuvoa-antavaa lautakuntaa, tietojärjestelmän perustamista ja säädösvallan siirtoa komissiolle, olisi kuitenkin sovellettava tämän asetuksen voimaantulosta alkaen.
- (78) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tätä asetusta olisi näin ollen tulkittava ja sovellettava kyseisten oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti, mukaan lukien oikeus henkilötietojen suojaan, elinkeinovapaus ja omistusoikeus, mukaan lukien teollis- ja tekijänoikeudet.
- (79) Jäsenvaltiot eivät voi riittäväällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on unionin järjestelmän luominen käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaa varten, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (80) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EU) 2018/1725 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 2 päivänä kesäkuuta 2022 ⁽²³⁾,

⁽²²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²³⁾ EUVL C 258, 5.7.2022, s. 5.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat seuraavia:

- a) sellaisten maantieteellisten merkintöjen rekisteröinti ja suojaaminen ja niihin liittyvä valvonta, joilla määritetään käsityö- ja teollisuustuotteiden tietty laatu, maine tai muut ominaisuudet, jotka liittyvät niiden maantieteelliseen alkuperään, sekä
- b) Maailman henkisen omaisuuden järjestön, jäljempänä 'WIPO', hallinnoiman, alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä tehdyn Lissabonin sopimuksen Geneven asiakirjan, jäljempänä 'Geneven asiakirja', nojalla perustettuun kansainväliseen rekisteriin kirjatut maantieteelliset merkinnät.

2 artikla

Tavoitteet

Tällä asetuksella perustetaan käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaa koskeva unionin järjestelmä erityisesti vahvistamalla säännökset, jotka koskevat seuraavia:

- a) vaadittavat valmistajien tehtävät, oikeudet ja velvollisuudet maantieteellisten merkintöjen hallinnoimiseksi sekä kestäviä tuotteita koskeviin yhteiskunnallisiin vaatimuksiin vastaamiseksi;
- b) maantieteellisten merkintöjen yksinkertainen ja tehokas rekisteröinti, jossa otetaan huomioon teollis- ja tekijänoikeuksien asianmukainen suoja;
- c) lisäarvon tuottaminen edistämällä tervettä kilpailua markkinoilla;
- d) maantieteellisellä merkinnällä nimettyjä tuotteita koskevat luotettavat tiedot ja takeet niiden aitoudesta kuluttajalle;
- e) käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisiin merkintöihin liittyvä tehokas valvonta ja täytäntöönpano ja käsityö- ja teollisuustuotteiden markkinointi koko unionissa, myös sähköisessä kaupankäynnissä, ja samalla sisämarkkinoiden eheyden varmistaminen;
- f) paikallinen taloudellinen kehitys, joka edistää taitotiedon ja yhteisen kulttuuriperinnön suojelua.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan käsityö- ja teollisuustuotteisiin.
2. Tätä asetusta ei sovelleta asetuksessa (EU) N:o 1151/2012 tarkoitettuihin maataloustuotteisiin tai elintarvikkeisiin, asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 tarkoitettuihin viineihin eikä asetuksessa (EU) 2019/787 tarkoitettuihin tislattuihin alkoholijuomiin.
3. Tämän asetuksen mukainen maantieteellisten merkintöjen rekisteröinti ja suoja eivät vaikuta valmistajien veloitteeseen noudattaa unionin oikeutta, erityisesti niiltä osin kuin se koskee tuotteiden markkinoille saattamista, tuotteiden merkintää, tuoteturvallisuutta, kuluttajansuojaa ja markkinavalvontaa.

4. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (EU) 2015/1535 ⁽²⁴⁾ ei sovelleta tällä asetuksella suojattuihin maantieteellisiin merkintöihin.

4 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'käsityö- ja teollisuustuotteilla' tuotteita, jotka
 - a) on valmistettu joko kokonaan käsin tai käsityökalujen taikka digitaalisten välineiden avulla tai mekaanisin keinoin, kunhan käsin tehty osuus on edelleen lopputuotteen tärkeä komponentti; tai
 - b) jotka on valmistettu standardoidulla tavalla, mukaan lukien sarjatuotanto ja valmistus koneita käyttämällä;
- 2) 'valmistajalla' toimijaa, joka harjoittaa yhtä tai useampaa käsityö- ja teollisuustuotteiden valmistusvaihetta;
- 3) 'valmistajaryhmällä' samaa tuotetta käsittelevistä, pääasiassa valmistajista koostuvaa yhteisöä sen oikeudellisesta muodosta riippumatta;
- 4) 'valmistusvaiheella' mitä tahansa valmistuksen vaihetta, mukaan lukien tuotanto, tai jalostamisen, tuottamisen, talteenoton, leikkaamisen tai käsittelyn vaihetta siihen saakka, kun tuote on sellaisessa muodossa, että se voidaan saattaa markkinoille;
- 5) 'perinteisellä' tietyltä maantieteelliseltä alueelta peräisin olevan tuotteen yhteydessä aiempaa todistettua käyttöä jonkin yhteisön valmistajien keskuudessa ajanjaksolla, joka mahdollistaa siirtymisen sukupolvelta toiselle;
- 6) 'yleisnimellä'
 - a) tuotenimeä, josta on unionissa tullut tuotteen yleinen nimi, vaikka se viittaaakin tuotteen alkuperäiseen tuotanto- tai kaupanpitämisen paikkaan, alueeseen tai maahan;
 - b) unionissa tavanomaista ilmaisua, joka kuvaa tuotetyyppiä tai tuotteen ominaisuuksia; tai
 - c) ilmaisua, joka ei viittaa tiettyyn tuotteeseen;
- 7) 'tuotteita sertifoivalla elimellä' oikeudellisesta muodostaan riippumatta elintä, jonka tehtäväksi on annettu todistaa, että maantieteellisillä merkinnöillä nimetyt tuotteet ovat tuote-eritelmän mukaisia;
- 8) 'omalla ilmoituksella' liitteessä I esitetyssä yhdenmukaistetussa muodossa olevaa asiakirjaa, jossa valmistajat, joita voi edustaa valtuutettu edustaja, vakuuttaa yksinomaisella vastuullaan, että tuote on sitä vastaavan tuote-eritelmän mukainen ja että kaikki tarvittavat valvontatoimet ja tarkastukset vaatimustenmukaisuuden määrittämiseksi on suoritettu, voidakseen osoittaa jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, että maantieteellisen merkinnän käyttö on laillinen;
- 9) 'virastolla' asetuksella (EU) 2017/1001 perustettua Euroopan unionin teollisoikeuksien virastoa;
- 10) 'huomautusilmoituksella' virastolle jätettyä kirjallista huomautusta, jossa ilmoitetaan hakemuksessa olevista epätarkkuuksista aloittamatta vastaväitemenettelyä;
- 11) 'käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen kansallisella erityissuojalla' kansallisten, alueellisten tai paikallisten lakien mukaista teollis- ja tekijänoikeuden nimikettä, jolla suojataan erityisesti nimiä, joilla yksilöidään käsityö- ja teollisuustuotteet, joilla on tuotteiden maantieteelliseen alkuperään yhdistyvä tietty laatu, maine tai muu ominaispiirre, tavaramerkkejä lukuun ottamatta.

⁽²⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1535, annettu 9 päivänä syyskuuta 2015, teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä (EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1).

*5 artikla***Tietosuoja**

1. Komissio ja virasto ovat asetuksen (EU) 2018/1725 3 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja rekisterinpitäjiä, kun on kyse henkilötietojen käsittelystä menettelyissä, joiden osalta ne ovat toimivaltaisia tämän asetuksen mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat asetuksen (EU) 2016/679 4 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja rekisterinpitäjiä, kun on kyse henkilötietojen käsittelystä menettelyssä, jonka osalta ne ovat toimivaltaisia tämän asetuksen mukaisesti.

*6 artikla***Maantieteellisiä merkintöjä koskevat vaatimukset**

1. Jotta käsityö- tai teollisuustuotteen nimi voi saada maantieteellisen merkinnän suojaa, tuotteen on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) tuote on peräisin tietyistä paikasta, tietyltä alueelta tai tietyistä maasta;
 - b) tuotteen tietty laatu, maine tai muu ominaispiirre perustuu olennaisilta osin sen maantieteelliseen alkuperään; ja
 - c) tuotteen valmistusvaiheista ainakin yksi tapahtuu rajatulla maantieteellisellä alueella.
2. Tuotteet, jotka ovat yleisen järjestyksen vastaisia, on jätettävä maantieteellisen merkinnän suojan ulkopuolelle.

II OSASTO

MAANTIETEELLISTEN MERKINTÖJEN REKISTERÖINTI

1 luku

Yleiset säännökset*7 artikla***Rekisteröintimenettely**

1. Rekisteröintimenettely on kaksivaiheinen. Ensimmäinen vaihe toteutetaan kansallisella tasolla 12–16 artiklan mukaisesti. Toinen vaihe toteutetaan unionin tasolla 21–30 artiklan mukaisesti.
2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat pyytää 19 artiklan mukaisesti rekisteröintimenettelyn kansalliseen vaiheeseen liittyvää poikkeusta. Tällöin rekisteröintihakemukset on toimitettava suoraan virastolle.
3. Rekisteröintimenettelyyn liittyvä hallinnollinen rasite on pidettävä mahdollisimman pienenä.

*8 artikla***Hakija**

1. Maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemuksen, jäljempänä 'hakemus', saa jättää valmistajaryhmä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tätä osastoa sovellettaessa yksittäistä valmistajaa on pidettävä hakijana, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) asianomainen henkilö on ainoa valmistaja, joka haluaa jättää hakemuksen; ja
- b) kyseistä maantieteellistä aluetta määrittää tietty alueen osa vailla viittauksia kiinteistöjen rajoihin, ja alueella on ominaispiirteitä, jotka eroavat merkittävästi maantieteellisten naapurialueiden ominaispiirteistä, taikka tuotteen ominaispiirteet ovat erilaiset kuin maantieteellisillä naapurialueilla valmistettujen tuotteiden ominaispiirteet.

3. Sen jäsenvaltion paikalliset tai alueelliset yksiköt, josta valmistajaryhmä tai yksittäinen valmistaja on peräisin, voivat antaa apua hakemuksen valmistelussa ja siihen liittyvässä menettelyssä.

4. Jäsenvaltion nimeämää paikallista tai alueellista viranomaista, joka on muu kuin 12 artiklan 1 kohdassa ja 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu viranomainen, tai jäsenvaltion nimeämää yksityistä tahoa voidaan pitää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna hakijana. Hakemuksessa on esitettävä perusteet kyseiselle nimeämiselle.

5. Jos tuote on peräisin valtioiden rajat ylittävältä maantieteelliseltä alueelta, useat hakijat eri jäsenvaltioista, jäsenvaltioista ja kolmansista maista taikka kolmansista maista voivat jättää tällaista tuotetta koskevan maantieteellisen merkinnän rekisteröimiseksi yhteisen hakemuksen.

9 artikla

Tuote-eritelmä

1. Jotta käsityö- tai teollisuustuotteen nimi voidaan suojata maantieteellisenä merkintänä, tuotteen on noudatettava tuote-eritelmiä, jossa osoitetaan, että kaikki 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytykset täyttyvät. Tuote-eritelmän on oltava puolueeton ja syrjimätön, ja siinä on ilmoitettava rajatulla maantieteellisellä alueella toteutettavat tuotantovaiheet.

Tuote-eritelmässä on oltava seuraavat tiedot:

- a) maantieteellisenä merkintänä suojattava nimi, joka voi olla tietyn tuotteen tuotantopaikan maantieteellinen nimi tai nimi, jota käytetään kaupankäynnissä tai yleiskielessä kuvaamaan tuotetta tai viittaamaan tuotteeseen rajatulla maantieteellisellä alueella;
- b) tuotetyyppi;
- c) tuotteen kuvaus, mukaan lukien tarvittaessa raaka-aineiden kuvaus;
- d) edellä 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tietojen rajatusta maantieteellisestä alueesta sekä 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tietojen tuotteen määrätyn laadun, maineen tai muun ominaispiirteen sekä maantieteellisen alueen välisestä yhteydestä;
- e) näyttö siitä, että tuote on peräisin 6 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettulta rajatulta maantieteelliseltä alueelta, mukaan lukien ilmoitus tuotantovaiheista, jotka toteutetaan rajatulla maantieteellisellä alueella;
- f) kuvaus tuotantomenetelmistä ja tarvittaessa käytetyistä perinteisistä menetelmistä ja erityisistä käytännöistä;
- g) pakkaamiseen liittyvät tiedot, jos hakija katsoo tarpeelliseksi, että pakkaamisen on tapahduttava rajatulla maantieteellisellä alueella, jolloin hakijan on esitettävä nimenomaan kyseistä tuotetta koskevat riittävät perusteet sen osalta, miksi pakkaaminen on suoritettava kyseisellä alueella;
- h) tuotteen merkintöjä mahdollisesti koskevat erityiset säännöt;
- i) yhden tai useamman valmistajan muussa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa kuin siinä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, josta tuotteen nimi on peräisin, suorittaman jonkin yksittäisen valmistusvaiheen tiedot ja tiedot mahdollisista erityissäännöksistä vaatimustenmukaisuuden todentamiseksi kyseiseltä osin;

- j) muut jäsenvaltioiden tai valmistajaryhmän asettamat vaatimukset tapauksen mukaan edellyttäen, että kyseiset vaatimukset ovat objektiivisia ja syrjimättömiä sekä yhteensopivia unionin ja kansallisen oikeuden kanssa.

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt, joilla rajoitetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuote-eritelmän sisältämiä tietoja, jos tämä on tarpeen liian laajojen hakemusten välttämiseksi, sekä tuote-eritelmän mallia koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

10 artikla

Yhtenäinen asiakirja

1. Yhtenäinen asiakirja, joka sisältyy hakemukseen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, on laadittava käyttäen liitteessä II olevaa vakiolomaketta. Sisällytettävät tiedot ovat

- a) nimi, joka on tarkoitus suojata maantieteellisenä merkintänä;
- b) tuotetyyppi;
- c) tuotekuvaus, mukaan lukien tarvittaessa pakkausta ja merkintöjä koskevat tiedot;
- d) maantieteellisen alueen tarkka rajausta;
- e) kuvaus tuotteen ja 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun rajatun maantieteellisen alueen välisestä yhteydestä, mukaan lukien tarvittaessa yhteyden perusteena olevat tuotekuvauksen tai tuotantomenetelmän erityispiirteet.

2. Jos hakija on mikro- tai pk-yritys tai ainoastaan mikro- ja pk-yrityksistä koostuva valmistajaryhmä, sen 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyn jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, josta valmistajaryhmä tai yksittäinen valmistaja on peräisin, on pyrittävä hakijan pyynnöstä avustamaan yhtenäisen asiakirjan laatimisessa hallinnollisen käytäntönsä mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta hakemusta koskevan päätöksen soveltamista.

Rajat ylittävien hakemusten tapauksessa minkä tahansa jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen katsotaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuksi toimivaltaiseksi viranomaiseksi.

Jos jäsenvaltio päättää käyttää 20 artiklassa tarkoitettua suoraa rekisteröintimenettelyä, virasto pyrkii tiiviissä yhteistyössä 19 artiklan 5 kohdan mukaisesti nimetyn keskitetyn yhteyspisteen kanssa avustamaan hakijaa yhtenäisen asiakirjan laatimisessa.

Viranomaisten tai viraston tämän kohdan nojalla antama apu ei rajoita yhtenäistä asiakirjaa koskevaa hakijan vastuuta.

11 artikla

Hakemuksen mukana seuraavat asiakirjat

1. Hakemuksen mukana seuraavan asiakirja-aineiston, jäljempänä 'mukana seuraava asiakirja-aineisto', on sisällettävä
- a) hakijan nimi ja yhteystiedot;
 - b) tuote-eritelmän noudattamisen todentamisesta vastaavan, 50 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetyn toimivaltaisen viranomaisen nimi ja yhteystiedot ja tapauksen mukaan 51 artiklan 5 kohdan b alakohdassa, 52 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 53 artiklan b alakohdassa tarkoitetun tuotteita sertifioivan elimen tai luonnollisen henkilön nimi ja yhteystiedot;

- c) tiedot mahdollisista rajoituksista, jotka koskevat maantieteellisen merkinnän käyttöä tai suojaamista, ja tiedot mahdollisista siirtymätoimenpiteistä, joita hakija tai kansallinen toimivaltainen viranomainen on ehdottanut erityisesti kansallisen toimivaltaisen viranomaisen suorittaman hakemusta tai mahdollisia vastaväitteitä koskevan tarkastuksen jälkeen;
- d) muut tiedot, joita jäsenvaltio tai hakija pitää tarpeellisina.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 69 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta täsmentämällä tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 69 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä asetusta luettelemalla uudet mukana seuraavan, toimitettavan asiakirja-aineiston osat.
4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään mukana seuraavan asiakirja-aineiston muoto ja sähköinen esitystapa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 luku

Kansallinen vaihe

1 jakso

Kansallisen tason menettelyt

12 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen nimeäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä toimivaltainen viranomainen käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen rekisteröintimenettelyn kansallista vaihetta varten, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan tai 19 artiklan soveltamista.

Kyseinen toimivaltainen viranomainen vastaa myös tuote-eritelmän muutoksia tai rekisteröinnin peruuttamista koskevien menettelyjen kansallisesta vaiheesta.

2. Kaksi tai useampi jäsenvaltio voi sopia, että näistä yhden jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vastaa 1 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen kansallisesta vaiheesta, mukaan lukien hakemuksen toimittaminen virastolle, myös toisen jäsenvaltion tai toisten jäsenvaltioiden puolesta.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja teollisoikeuksien virastolle viimeistään 1 päivänä joulukuuta 2025 1 kohdan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten nimet ja osoitteet ja pidettävä nämä tiedot ajan tasalla. Niiden on ilmoitettava komissiolle ja virastolle samaan päivään mennessä, aikovatko ne tehdä keskenään pysyvästi yhteistyötä menettelyjen kansallisissa vaiheissa 2 kohdan mukaisesti.

13 artikla

Hakemuksen toimittaminen

1. Unionista peräisin olevan tuotteen maantieteellistä merkintää koskeva rekisteröintihakemus on toimitettava sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, josta tuote on peräisin, sanotun kuitenkin rajoittamatta 12 artiklan 2 kohdan ja 20 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2. Hakemuksen on sisällettävä

a) edellä 9 artiklassa tarkoitettu tuote-eritelmä;

- b) edellä 10 artiklassa tarkoitettu yhtenäinen asiakirja; ja
 - c) edellä 11 artiklassa tarkoitettu mukana seuraava asiakirja-aineisto.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on sallittava hakijoiden jättää hakemuksensa sähköisesti.

14 artikla

Hakemuksen tutkinta toimivaltaisen viranomaisen toimesta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava hakemus käyttäen tehokkaita ja avoimia menetelmiä todentaakseen, että se on 6 ja 8 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten mukainen ja että siinä annetaan 9, 10 ja 11 artiklassa tarkoitettujen rekisteröintiä varten tarvittavat tiedot.
2. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa, että hakemus on puutteellinen tai virheellinen, sen on annettava hakijalle mahdollisuus täydentää tai oikaista kyseistä hakemusta asetetussa määräajassa.
3. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa hakemuksen tarkastettuaan, että hakemus ei noudata 6 ja 8 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai sisällä 9, 10 ja 11 artiklassa tarkoitettuja tarvittavia tietoja, sen on hylättävä hakemus. Muussa tapauksessa sen on käynnistettävä 15 artiklassa tarkoitettu kansallinen vastaväitemenettely.

15 artikla

Kansallinen vastaväitemenettely

1. Edellä 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tarkastamisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kansallinen vastaväitemenettely. Kyseisessä menettelyssä on säädettävä hakemuksen julkaisemisesta ja vähintään kahden kuukauden määräajasta, joka alkaa julkaisemispäivästä ja jonka aikana kuka tahansa henkilö, jonka oikeutettua etua asia koskee ja joka on sijoittautunut rekisteröinnin kansallisesta vaiheesta vastaavan jäsenvaltion alueelle tai tuotteen alkuperäjäsenvaltion alueelle tai asuu siellä, jäljempänä 'kansallinen vastaväitteen esittäjä', voi esittää hakemusta koskevan vastaväitteen toimivaltaiselle viranomaiselle. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tällaisen vastaväitemenettelyn yksityiskohtaiset järjestelyt.
2. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että vastaväite voidaan ottaa tutkittavaksi, se kehottaa kahden kuukauden kuluessa vastaväitteen vastaanottamisesta kansallista vastaväitteen esittäjää ja hakijaa käymään neuvotteluja kohtuullisen ajan, joka on enintään kolme kuukautta, jotta voidaan aikaansaada sovinnollinen ratkaisu. Toimivaltainen viranomainen voi milloin tahansa kyseisen ajanjakson aikana kansallisen vastaväitteen esittäjän ja hakijan yhteisestä pyynnöstä pidentää tätä ajanjaksoa enintään kolmella kuukaudella. Hakijan on annettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedoksi kyseisten neuvottelujen tulos, mukaan lukien sovitut muutokset hakemukseen.
3. Vastaväitteen on perustuttava yhteen tai useampaan seuraavista perusteista:
 - a) ehdotettu maantieteellinen merkintä ei ole tässä asetuksessa säädettyjen suoja koskevien vaatimusten mukainen;
 - b) ehdotetun maantieteellisen merkinnän rekisteröinti olisi 42 ja 43 artiklan tai 44 artiklan 2 kohdan vastaista; tai
 - c) ehdotetun maantieteellisen merkinnän rekisteröinti vaarantaisi kaupankäynnissä käytetyn saman tai samankaltaisen nimen tai tavaramerkin olemassaolon tai vähintään viiden vuoden ajan ennen 1 kohdassa tarkoitettua julkaisupäivää markkinoilla laillisesti olleiden tuotteiden olemassaolon.

*16 artikla***Kansallista vaihetta koskeva päätös**

1. Jos toimivaltainen viranomainen hakemuksen tarkastettuaan ja vastaväitemenettelyn tulosten, mukaan lukien tapauksen mukaan mahdollisesti sovittujen hakemukseen tehtävien muutosten, arvioinnin jälkeen katsoo, että tämän asetuksen vaatimukset täyttyvät, sen on tehtävä myönteinen päätös ilman aiheutonta viivytystä ja toimitettava hakemus virastolle 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että tämän asetuksen vaatimukset eivät täyty, sen on hylättävä hakemus.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava päätöksensä julkisesti saataville. Sen on julkaistava sähköisesti tuote-eritelmä, johon sen myönteinen päätös perustuu.
3. Kaikilla osapuolilla, joilla on asiassa oikeutettu etu, on oikeus hakea muutosta 1 kohdan mukaisesti tehtyyn päätökseen.

*17 artikla***Menettelyjen tehokkuus**

Jäsenvaltioiden on 14, 15 ja 16 artiklan osalta säädettävä tehokkaista, ennakoitavista ja nopeista hallinnollisista menettelyistä. Näitä menettelyjä koskevien tietojen, mukaan lukien sovellettavat määräajat ja menettelyjen yleinen kesto, on oltava julkisesti saatavilla. Jäsenvaltiot, komissio ja virasto tekevät yhteistyötä 35 artiklan nojalla perustetussa neuvoo-antavassa lautakunnassa, jäljempänä 'neuvoo-antava lautakunta', parhaiden käytäntöjen jakamiseksi tarkoituksena edistää kyseisten menettelyjen tehokkuutta.

*18 artikla***Väliaikainen kansallinen suoja**

1. Jäsenvaltio voi väliaikaisesti myöntää maantieteelliselle merkinnälle kansallisen suojan, joka alkaa siitä päivästä, jona hakemus on toimitettu virastolle.
2. Väliaikainen kansallinen suoja lakkaa päivänä, jona hakemusta koskeva päätös tehdään tai hakemus peruutetaan.
3. Jos maantieteellistä merkintää ei rekisteröidä tämän asetuksen mukaisesti, väliaikaisen kansallisen suojan seurauksista vastaa yksinomaan asianomainen jäsenvaltio.
4. Jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti toteuttamalla toimenpiteillä on vaikutuksia ainoastaan kansallisella tasolla. Tällaiset toimenpiteet eivät saa vaikuttaa sisämarkkinoihin tai kansainväliseen kauppaan.

*2 jakso***Poikkeus ja suora rekisteröinti***19 artikla***Poikkeaminen kansallisesta vaiheesta**

1. Siirretään komissiolle valta vapauttaa jäsenvaltio 1 jaksossa säädetyistä velvoitteista nimetä toimivaltainen viranomainen ja käsitellä hakemuksia kansallisella tasolla, jos jäsenvaltio toimittaa komissiolle viimeistään 30 päivänä marraskuuta 2024:
 - a) näytön siitä, että asianomaisella jäsenvaltiolla ei ole käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen kansallista erityissuojaa; ja

- b) tällaista poikkeusta koskeva pyynnön ja arvion, joista käy ilmi, että paikallinen intressi suojata käsityö- ja teollisuustuotteet maantieteellisellä merkinnällä on vähäinen.
2. Komissio voi pyytää jäsenvaltiolta lisätietoja ennen 1 kohdassa tarkoitettua poikkeusta koskevan päätöksen antamista.
3. Jäsenvaltio, jolle on myönnetty 1 kohdan mukaisesti poikkeus, voi ilmoittaa komissiolle kirjallisesti, että se on päättänyt luopua kyseisen poikkeuksen käytöstä ja että se on päättänyt nimetä toimivaltaisen viranomaisen rekisteröintimenettelyn kansallista vaihetta varten. Tällainen jäsenvaltion päätös luopua poikkeuksen soveltamisesta ei vaikuta meneillään oleviin rekisteröintimenettelyihin.
4. Jos jäsenvaltion, jolle on myönnetty tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti poikkeus, hakijoiden 20 artiklan mukaisesti toimittamien suorien hakemusten määrä ylittää merkittävästi kyseisen jäsenvaltion kyseisen kohdan nojalla toimittamassa arvioissa esitetyn määrän, komissio voi peruuttaa kyseisen poikkeuksen.
5. Jäsenvaltion, jolle on myönnetty 1 kohdan mukaisesti poikkeus, on nimettävä keskitetty yhteyspiste kaikkia tuotteisiin ja hakemuksiin liittyviä teknisiä kysymyksiä varten ja toimitettava komissiolle ja virastolle yhteystietonsa. Tämän keskitetyn yhteyspisteen on oltava riippumaton hakijoista ja puolueeton.
6. Jäsenvaltiota, jolle on myönnetty poikkeus tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, ei vapauteta 49–62 artiklassa vahvistetuista velvoitteista.

20 artikla

Suora rekisteröinti

1. Jos jäsenvaltiolle on myönnetty poikkeus 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kyseisen jäsenvaltion hakijan esittämä hakemus, jäljempänä 'suora hakemus', tuote-eritelmän muuttamista koskeva pyyntö tai peruuttamispyyntö, joka koskee unionista peräisin olevaa tuotetta, on toimitettava suoraan virastolle.
2. Tässä artiklassa tarkoitettuun suoraan rekisteröintimenetelmään sovelletaan soveltuvin osin 14 artiklaa, 16 artiklan 2 kohtaa, 23 artiklan 1, 2 ja 4–7 alakohtaa sekä 25–33 artiklaa.
3. Suorassa rekisteröintimenettelyssä kuka tahansa henkilö, jonka oikeutettua etua asia koskee, mukaan lukien kansalliset vastaväitteiden esittäjät, voi esittää vastaväitteen virastolle 25 artiklan mukaisesti.
4. Viraston on oltava yhteydessä hakijaan ja 19 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun keskitettyyn yhteyspisteeseen kaikista suoraan hakemukseen liittyvistä teknisistä kysymyksistä.
5. Jäsenvaltion on kahden kuukauden kuluessa viraston pyynnön lähettämisestä avustettava keskitetyn yhteyspisteen kautta erityisesti suorien hakemusten tarkastelussa. Jäsenvaltion pyynnöstä tätä määräaikaa voidaan pidentää kahdella kuukaudella. Tällaiseen apuun kuuluvat virastolle jätettyjen suorien hakemusten tiettyjen erityisnäkökohtien tarkastaminen, suorissa hakemuksessa annettujen tietojen tarkistaminen, tällaisia tietoja koskevien lausuntojen antaminen ja tällaisiin hakemuksiin liittyviin viraston muihin selvennyspyyntöihin vastaaminen.
6. Jos jäsenvaltio ei anna keskitetyn yhteyspisteen välityksellä apua tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettussa määräajassa, rekisteröintimenettely keskeytetään enintään kuudeksi kuukaudeksi. Jos apua ei anneta mainitun kyseisen määräajan kuluessa, 34 artiklan nojalla perustetun käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen jaoston, jäljempänä 'maantieteellisten merkintöjen jaosto', on kuultava neuvoa-antavaa lautakuntaa ennen suoraa hakemusta koskevan lopullisen päätöksen tekemistä.
7. Tätä artiklaa ei sovelleta kolmannesta maasta peräisin olevia tuotteita koskevien maantieteellisten merkintöjen, jäljempänä 'kolmannen maan maantieteelliset merkinnät', rekisteröintihakemuksiin.
8. Siirretään komissiolle valta antaa 69 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittelemällä suoran rekisteröintimenettelyn kriteerit.

9. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt suorien hakemusten valmistelua ja toimittamista koskevista menettelyistä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 luku

Unionin tason menettelyt ja viraston tehtävät

1 jakso

Unionin tason menettelyt

21 artikla

Rekisteröinti

Unionin tason rekisteröintimenettelyt kattavat

- a) jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toimittaman hakemuksen rekisteröintimenettelyä koskevan unionin vaiheen jälkeen, kun hakemuksesta on tehty myönteinen päätös kansallisella tasolla 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti,
- b) edellä 20 artiklan mukaisesti toimitetun suoran hakemuksen rekisteröintimenettelyyn, ja
- c) rekisteröintimenettelyyn, joka koskee hakemusta kolmannen maan maantieteellisen merkinnän rekisteröimiseksi, lukuun ottamatta maantieteellisiä merkintöjä, jotka on suojattu unionissa Geneven asiakirjan tai minkä tahansa muun sellaisen kansainvälisen sopimuksen nojalla, jonka sopimuspuoli unioni on.

22 artikla

Hakemusten jättäminen virastolle

1. Edellä 21 artiklan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toimittaa hakemuksen virastolle. Tällöin hakemukseen on sisällyttävä:

- a) edellä 10 artiklassa tarkoitettu yhtenäinen asiakirja;
- b) edellä 11 artiklassa tarkoitettu mukana seuraava asiakirja-aineisto;
- c) sen toimivaltaisen viranomaisen vakuutus, jolle hakemus alun perin toimitettiin, siitä, että hakemus täyttää tämän asetuksen mukaiset rekisteröinnin edellytykset;
- d) edellä olevan 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti sähköisesti julkaistun tuote-eritelmän julkaisuviite.

2. Edellä 21 artiklan b kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hakijan on esitettävä virastolle suora hakemus.

Tällöin hakemukseen on sisällyttävä:

- a) edellä 9 artiklassa tarkoitettu tuote-eritelmä;
- b) edellä 10 artiklassa tarkoitettu yhtenäinen asiakirja;
- c) edellä 11 artiklassa tarkoitettu mukana seuraava asiakirja-aineisto.

3. Edellä 21 artiklan c kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kolmannen maan maantieteellisen merkinnän rekisteröintiä koskeva hakemus on toimitettava virastolle joko suoraan hakijan tai kyseisen kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen välityksellä tapauksen mukaan kolmannen maan lainsäädännön mukaisesti. Hakijaa ja asianomaisen kolmannen maan toimivaltaista viranomaista on pidettävä rekisteröintimenettelyn osapuolena.

Tällöin hakemukseen on sisällyttävä:

- a) edellä 9 artiklassa tarkoitettu tuote-eritelmä;
- b) edellä 10 artiklassa tarkoitettu yhtenäinen asiakirja;
- c) edellä 11 artiklassa tarkoitettu mukana seuraava asiakirja-aineisto,
- d) oikeudellinen todiste maantieteellisen merkinnän suojasta sen kolmannessa alkuperämaassa,
- e) valtakirja, jos hakijaa edustaa asiamies.

4. Jos yhteinen hakemus jätetään 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti, hakemuksen virastoon tekee

- a) jonkin asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jos rajat ylittävä maantieteellinen alue sijaitsee useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa;
- b) asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jos rajat ylittävä maantieteellinen alue sijaitsee sekä jäsenvaltiossa että kolmannessa maassa;
- c) kolmannen maan hakija tai jonkin asianomaisen kolmannen maan toimivaltainen viranomainen, jos rajat ylittävä maantieteellinen alue sijaitsee useammassa kuin yhdessä kolmannessa maassa.

5. Edellä 8 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun yhteiseen hakemukseen on tapauksen mukaan sisällyttävä tämän artiklan 1, 2 tai 3 kohdassa luetellut asiakirjat kaikista asianomaisista jäsenvaltioista tai kolmansista maista. Edellä 11, 15 ja 16 artiklassa tarkoitettua rekisteröintimenettelyä koskeva kansallinen vaihe on toteutettava kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa, paitsi sovellettaessa 12 artiklan 2 kohtaa.

6. Hakemukset on toimitettava sähköisesti käyttämällä 67 artiklassa tarkoitettua hakemusten sähköisessä lähettämisessä virastolle käytettävää viraston digitaalista järjestelmää.

7. Kun hakemus on vastaanotettu, virasto julkaisee sen 37 artiklassa tarkoitettussa käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen unionin rekisterissä, jäljempänä 'unionin rekisteri'. Tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu tuote-eritelmä on pidettävä ajan tasalla.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 69 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla virastolle toimitettavien hakemusten valmisteluun ja toimittamiseen sovellettavat menettelyt ja edellytykset.

9. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan menettelyjä koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä virastolle toimitettavien hakemusten malli ja esittämistapa, myös useampaa kuin yhtä kansallista aluetta koskevien hakemusten osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

23 artikla

Hakemuksen tarkastelu ja julkaiseminen vastaväitteen esittämistä varten

1. Virasto käsittelee 22 artiklan mukaisesti toimitetun hakemuksen maantieteellisten merkintöjen jaostossa. Virasto tarkastaa, että

- a) ilmeisiä virheitä ei ole,
- b) tapauksen mukaan 22 artiklan 1, 2 tai 3 kohdan mukaisesti annetut tiedot ovat täydelliset ja
- c) yhtenäinen asiakirja on täsmällinen ja luonteeltaan tekninen ja 10 artiklan mukainen.

2. Tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritettavassa tarkastelussa on otettava huomioon asianomaisen jäsenvaltion rekisteröintimenettelyn kansallisen vaiheen tulokset, paitsi sovellettaessa 20 artiklaa.

3. Edellä olevan 1 kohdassa tarkoitettu tarkastaminen on suoritettava kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta. Jos tarkastus kestää tai todennäköisesti kestää yli kuusi kuukautta, viraston on ilmoitettava viivästyksen syyt hakijalle kirjallisesti.

4. Virasto voi pyytää asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta lisätietoja. Jos hakemuksen toimittaa kolmannen maan hakija tai kolmannen maan toimivaltainen viranomainen, kyseisen hakijan tai toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava lisätietoja viraston pyynnöstä.

5. Jos maantieteellisten merkintöjen jaosto kuulee neuvoa-antavaa lautakuntaa, asiasta ilmoitetaan hakijalle ja 3 kohdassa tarkoitettu määräaika keskeytetään.

6. Jos virasto katsoo 1 kohdan mukaisen tarkastamisen perusteella, että hakemus on puutteellinen tai virheellinen, se lähettää huomautuksensa jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tai, jos kyseessä on kolmannen maan hakemus, hakemuksen virastolle jättäneelle hakijalle tai toimivaltaiselle viranomaiselle ja pyytää, että hakemusta täydennetään tai se oikaistaan kahden kuukauden kuluessa. Virasto ilmoittaa hakijalle, että hakemus hylätään, jos sitä ei täydennetä tai korjata määräajassa.

Jos asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tai kolmannen maan hakemuksen tapauksessa hakija tai asianomainen toimivaltainen viranomainen ei täydennä tai oikaise hakemusta määräajassa, hakemus on hylättävä 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

7. Jos virasto katsoo tämän artiklan 1 kohdan mukaisen tarkastamisen perusteella, että tässä asetuksessa säädetyt edellytykset täyttyvät, se julkaisee yhtenäisen asiakirjan ja 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti sähköisesti julkaistun tuote-eritelmän julkaisuviitteen vastaväitteen esittämistä varten unionin rekisterissä. Yhtenäinen asiakirja julkaistaan kaikilla unionin virallisilla kielillä.

24 artikla

Kansallista vaihetta koskevan päätöksen riitauttaminen

1. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilman aiheetonta viivytystä tiedotettava virastolle kaikista kyseisen toimivaltaisen viranomaisen päätöstä koskevista kansallisista hallinnollisista tai oikeudellisista menettelyistä, jotka voisivat vaikuttaa maantieteellisen merkinnän rekisteröintiin.

2. Virasto vapautetaan velvoitteesta noudattaa 23 artiklan 3 kohdassa vahvistettua tarkastamisen loppuun saattamiselle asetettua määräaika, ja sen on ilmoitettava hakijalle viivästyksen syyt, jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen

a) ilmoittaa virastolle, että 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päätös on mitätöity kansallisella tasolla välittömästi sovellettavalla mutta ei lainvoimaisella hallinnollisella tai tuomioistuimen päätöksellä; tai

b) pyytää virastoa keskeyttämään tarkastamisen, koska hakemuksen pätevyuden riitauttamiseksi on käynnistetty kansallisia hallinnollisia tai oikeudellisia menettelyjä.

3. Kun 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu hallinnollisesta tai tuomioistuimen päätöksestä on tullut lainvoimainen, jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta virastolle.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu poikkeus on voimassa siihen saakka, kun jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ilmoittaa virastolle, että keskeytykseen ei enää ole syytä.

25 artikla

Vastaväitemenettely unionin tasolla

1. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vastaväitteen esittäjä voi toimittaa virastolle vastaväitteen kolmen kuukauden kuluessa yhtenäisen asiakirjan ja tuote-eritelmän sähköisen julkaisuviitteen julkaisemisesta 23 artiklan 7 kohdassa tarkoitettussa unionin rekisterissä. Hakijaa ja vastaväitteen esittäjää pidetään menettelyn osapuolina.

2. Vastaväitteen esittäjä voi olla jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltainen viranomainen taikka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka oikeutettua etua asia koskee ja joka on sijoittautunut kolmanteen maahan tai toiseen jäsenvaltioon tai asuu siellä, lukuun ottamatta 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kansallista vastaväitteen esittäjää.
3. Virasto tarkastaa, voidaanko vastaväite ottaa tutkittavaksi 26 artiklan mukaisesti.
4. Jos virasto katsoo, että vastaväite voidaan ottaa tutkittavaksi, se kehottaa kahden kuukauden kuluessa vastaväitteen vastaanottamisesta vastaväitteen esittäjää ja hakijaa käymään neuvotteluja kohtuullisen ajan, joka on enintään kolme kuukautta, jotta voidaan aikaansaada sovinnollinen ratkaisu. Virasto voi milloin tahansa kyseisen ajanjakson aikana vastaväitteen esittäjän ja hakijan yhteisestä pyynnöstä tätä ajanjaksoa enintään kolmella kuukaudella. Virasto voi tarjota vaihtoehtoisia riidanratkaisua, kuten sovittelua, hakijan ja vastaväitteen esittäjän välisissä neuvotteluissa asetuksen (EU) 2017/1001 170 artiklan mukaisesti.
5. Hakijan ja vastaväitteen esittäjän on annettava 4 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen aikana toisilleen tarvittavat tiedot sen arvioimiseksi, onko hakemus tämän asetuksen edellytysten mukainen.
6. Maantieteellisten merkintöjen jaosto voi missä tahansa vastaväitemenettelyn vaiheessa kuulla neuvoa-antava lautakuntaa, jolloin osapuolille ilmoitetaan asiasta ja 4 kohdassa tarkoitettu määräaika keskeytetään.
7. Hakijan on yhden kuukauden kuluessa 4 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen päättymisestä annettava tulos tiedoksi virastolle.
8. Jos 23 artiklan 7 kohdan mukaisesti julkaistuja tietoja on neuvottelujen jälkeen muutettu, virasto tarkastaa muutetun rekisteröintihakemuksen uudelleen. Jos hakemusta on muutettu olennaisesti ja virasto katsoo, että muutettu hakemus täyttää rekisteröinnin edellytykset, se julkaisee muutetun hakemuksen 23 artiklan 7 kohdan mukaisesti.
9. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan vastaväitteen esittämistä koskevat säännöt ja joissa määritetään perustellun vastaväitteen muoto ja sähköinen esitystapa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

26 artikla

Vastaväitteiden tutkittavaksi ottaminen ja perusteet

1. Edellä olevan 25 artiklan mukaisesti esitetty vastaväite voidaan ottaa tutkittavaksi ainoastaan, jos se sisältää kaikki liitteessä III esitetystä perustellun vastaväitteen vakiomallissa täsmennetyt tiedot.
2. Vastaväite perustuu yhteen tai useampaan seuraavista perusteista:
 - a) ehdotettu maantieteellinen merkintä ei ole tässä asetuksessa säädettyjen suoja koskevien vaatimusten mukainen;
 - b) ehdotetun maantieteellisen merkinnän rekisteröinti olisi 42 ja 43 artiklan tai 44 artiklan 2 kohdan vastaista; tai
 - c) ehdotetun maantieteellisen merkinnän rekisteröinti vaarantaisi kaupankäynnissä käytetyn saman tai samankaltaisen nimen tai tavaramerkin olemassaolon tai vähintään viiden vuoden ajan ennen 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua hakemuksen julkaisupäivää markkinoilla laillisesti olleiden tuotteiden olemassaolon.
3. Vastaväite, jota ei voida ottaa tutkittavaksi 1 kohdan mukaisesti, on hylättävä.

27 artikla

Huomautusilmoitusmenettely

1. Huomautusilmoituksen virastolle voi toimittaa jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltainen viranomainen taikka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka oikeutettua etua asia koskee ja joka on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan tai asuu siellä, kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona yhtenäinen asiakirja ja tuote-eritelmän viittaus unionin rekisteriin on julkaistu 23 artiklan 7 kohdan mukaisesti.
2. Huomautusilmoituksessa on mainittava hakemukseen liittyvät epätarkkuudet tai lisätiedot, mukaan lukien mahdollinen muun unionin oikeuden rikkominen. Se ei anna laatijalleen mitään oikeuksia eikä käynnistä vastaväitemenettelyä. Huomautusilmoitus ei saa perustua vastustamisperusteisiin, eikä huomautusilmoituksen laatijaa voida pitää menettelyn osapuolena.
3. Viraston on toimitettava huomautusilmoitus hakijalle ja otettava se huomioon päättäessään hakemuksesta, paitsi jos huomautusilmoitus on epäselvä tai ilmeisen virheellinen.
4. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään huomautusilmoituksen toimittamista koskevista säännöistä ja määritetään sen muoto ja sähköinen esitystapa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

28 artikla

Maantieteellisen merkinnän käyttöön liittyvät siirtymäkaudet

1. Rajoittamatta 44 artiklan soveltamista virasto voi maantieteellisen merkinnän rekisteröintihetkellä päättää myöntää enintään viiden vuoden siirtymäkauden, jonka aikana jäsenvaltiosta tai kolmannelle maasta peräisin olevassa tuotteessa, jonka nimitys koostuu 40 artiklaa rikkovasta nimestä tai joka sisältää tällaisen nimen, voidaan edelleen käyttää nimitystä, jolla sitä on pidetty kaupan, edellyttäen, että 15 tai 25 artiklan mukaisella vastaväitteellä, joka voidaan ottaa tutkittavaksi ja jolla vastustetaan maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemusta, jonka suojaa rikotaan, on osoitettu, että
 - a) maantieteellisen merkinnän rekisteröinti vaarantaisi tuotenimityksessä olevan, kaupankäynnissä käytetyn saman tai samankaltaisen nimen olemassaolon; tai
 - b) tällaisia tuotteita on pidetty laillisesti kaupan kyseisellä tuotenimityksessä olevalla nimellä kyseisellä alueella vähintään viiden vuoden ajan ennen 22 artiklan 7 kohdassa säädettyä hakemuksen julkaisemispäivää.
2. Virasto voi myöntää enintään 15 vuoden siirtymäkauden tai päättää pidentää 1 kohdan mukaisesti myönnettyä siirtymäkautta yhteensä enintään 15 vuodeksi edellyttäen, että lisäksi osoitetaan, että
 - a) edellä 1 kohdassa tarkoitettua nimeä on käytetty laillisesti, yhtäjaksoisesti ja asianmukaisesti vähintään 25 vuoden ajan ennen asianomaisen maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemuksen toimittamista virastolle;
 - b) edellä 1 kohdassa tarkoitettua nimen käytön tarkoituksena ei ole missään vaiheessa ollut maantieteellisenä merkintänä rekisteröidyn nimen maineesta hyötyminen; ja
 - c) kuluttajia ei ole johdettu eikä olisi voitu johtaa harhaan tuotteiden oikean maantieteellisen alkuperän suhteen.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua siirtymäkauden myöntämistä tai jatkamista koskevat päätökset julkaistaan unionin rekisterissä.
4. Kun 1 kohdassa tarkoitettua nimeä käytetään siirtymäkauden aikana, alkuperämaa on esitettävä merkinnöissä selkeästi ja näkyvästi ja soveltuvissa tapauksissa tuotteiden tuotekuvauksissa, jos tuotetta pidetään kaupan verkkokaupassa.

5. Saavuttaakseen sen pitkän aikavälin tavoitteen, että maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen kaikkien valmistajien varmistetaan kyseisellä maantieteellisellä alueella noudattavan asianomaista tuote-eritelmaa, jäsenvaltio voi myöntää vaatimusten täyttämiseksi enintään kymmenen vuoden pituisen siirtymäkauden siitä päivästä alkaen, jona hakemus toimitetaan virastolle, edellyttäen, että asianomaiset toimijat ovat laillisesti pitäneet kaupan kyseistä tuotetta asianomaisella nimellä keskeytyksettä vähintään viiden vuoden ajan ennen hakemuksen esittämistä kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja ovat vedonneet tähän seikkaan 15 artiklassa tarkoitettussa kansallisessa vastaväitemenettelyssä.

6. Edellä olevaa 5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin maantieteelliseen merkintään, joka viittaa kolmannen maan alueella sijaitsevaan maantieteelliseen alueeseen. Velvollisuutta viitata kansallisessa vastaväitemenettelyssä kyseisessä kohdassa tarkoitettuun jatkuvaan käyttöön ei sovelleta maantieteellisiin merkintöihin, jotka viittaavat kolmannessa maassa sijaitsevaan maantieteelliseen alueeseen.

29 artikla

Hakemusta koskeva viraston päätös

1. Jos virasto katsoo 23 artiklan mukaisesti tehdystä tarkastamisesta saatujen tietojen perusteella, että jokin kyseisessä artiklassa tarkoitetuista vaatimuksista ei täyty, sen on hylättävä hakemus.
2. Jos virasto katsoo 23 artiklan mukaisesti tehdystä tarkastamisesta saatujen tietojen perusteella, että tämän asetuksen vaatimukset täyttyvät, eikä tutkittavaksi otettavia vastaväitteitä ole saatu, viraston on rekisteröitävä maantieteellinen merkintä.
3. Jos virasto on saanut tutkittavaksi otettavan vastaväitteen ja 25 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen jälkeen on päästy sopimukseen, viraston on rekisteröitävä maantieteellinen merkintä tarkastettuaan, että sopimus on unionin oikeuden mukainen. Kun on kyse 23 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuista ei-olennaisista muutoksista, viraston on tarvittaessa päivitettävä näitä tietoja.
4. Jos virasto on saanut tutkittavaksi otettavan vastaväitteen, mutta 25 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen jälkeen ei ole päästy sopimukseen, viraston on tarkastettava, onko vastaväite perusteltu. Virasto arvioi vastaväitteen perusteet unionin alueen osalta. Tämän arvioinnin perusteella virasto joko hylkää vastaväitteen ja rekisteröi nimen maantieteellisenä merkintänä tai hylkää hakemuksen.
5. Viraston tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdan nojalla tekemissä päätöksissä on tarvittaessa täsmennettävä rekisteröintiin sovellettavat edellytykset ja, jos on tehty ei-olennaisia muutoksia, viraston on julkaistava uudelleen tiedotustarkoituksia varten tiedot, jotka on julkaistu 23 artiklan 7 kohdan mukaisesti.
6. Viraston päätökset julkaistaan unionin rekisterissä kaikilla unionin virallisilla kielillä. Unionin rekisterissä julkaistun päätöksen viitetiedot on julkaistava kaikilla unionin virallisilla kielillä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

30 artikla

Hakemusta koskeva komission päätös

1. Kun on kyse 21 artiklassa tarkoitetuista hakemuksista, komissio voi milloin tahansa ennen rekisteröintimenettelyn päättymistä ottaa omasta aloitteestaan taikka jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai viraston pyynnöstä virastolta itselleen vallan päättää hakemuksesta, jos ehdotetun maantieteellisen merkinnän rekisteröinti saattaisi olla yleisen järjestyksen vastainen tai jos tällainen rekisteröinti tai kyseisen hakemuksen hylkääminen saattaisi vaarantaa unionin kauppaa- tai ulkosuhteet.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa komissio on ottanut rekisteröintimenettelyn virastolta itselleen, virasto toimittaa komissiolle ehdotuksen 29 artiklan 1–5 kohdassa tarkoitetuksi päätökseksi.

3. Komissio hyväksyy tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua mahdolliset päätökset täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, ja ne julkaistaan unionin rekisterissä.
4. Edellä olevaa 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin menettelyihin, jotka koskevat tuote-eritelmän muuttamista ja rekisteröinnin peruuttamista.
5. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi virasto varmistaa, että komissiolla on 67 artiklassa tarkoitettujen hakemusten sähköisessä lähettämisessä virastolle käytettävän digitaalisen järjestelmän kautta pääsy asiakirjoihin, jotka koskevat hakemuksia, tuote-eritelmän muutospyyntöjä ja peruutuspyyntöjä.
6. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa sovellettava menettely. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

31 artikla

Tuote-eritelmän muuttaminen

1. Hakija, jonka nimissä maantieteellinen merkintä on rekisteröity, tai valmistaja, joka käyttää maantieteellistä merkintää 47 artiklan 1 kohdan mukaisesti, voi pyytää hyväksyntää kyseisen rekisteröidyn maantieteellisen merkinnän tuote-eritelmän muutokselle.
2. Tuote-eritelmän muutokset luokitellaan kahteen ryhmään:
 - a) jäljempänä 3 kohdassa tarkoitettua unionin muutokset, jotka vaativat vastaväitemenettelyn unionin tasolla; ja
 - b) vakiomuutokset, jotka käsitellään jäsenvaltion tai kolmannen maan tasolla.
3. Muutos on unionin muutos, jos se edellyttää muutosta yhtenäiseen asiakirjaan ja jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) muutos sisältää maantieteellisenä merkintänä suojatun nimen tai kyseisennimen käytön muutoksen;
 - b) on olemassa riski, että muutos heikentäisi yhtenäisessä asiakirjassa tarkoitettua maantieteellisen alueen ja tuotteen välistä yhteyttä; tai
 - c) muutos tuo mukanaan rajoituksia kyseisen tuotteen kaupan pitämiseen.
4. Unionin muutosta koskevan pyynnön osalta sovelletaan soveltuvin osin 7, 8, 14–30 artiklassa määriteltyjä kansallisen vaiheen ja unionin vaiheen osia. Unionin muutosta koskevaan pyyntöön liittyvän päätöksen tekee virasto ja 30 artiklaa sovellettaessa komissio.
5. Kaikkien rekisteröidyn maantieteellisen merkinnän tuote-eritelmän muutosten, jotka eivät ole 3 kohdassa tarkoitettuja muutoksia, katsotaan olevan muita kuin vakiomuutoksia, ja ne kuuluvat sen jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltaan, jonka alueelta tuote on peräisin. Asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava vakiomuutoksista niiden hyväksymisen jälkeen virastolle.

Edellä olevaa 20 artiklaa sovellettaessa vakiomuutokset hyväksyy virasto.

6. Vakiomuutosta pidetään tilapäisenä muutoksena, jos tuote-eritelmää muutetaan tilapäisesti viranomaisten määräämien pakollisten terveystoimien vuoksi, toimivaltaisten viranomaisten virallisesti tunnustaman luonnonkatastrofin tai virallisesti tunnustamien epäsuotuisten sääolojen tai ihmisen aiheuttaman katastrofin, kuten sodan, sodan uhan tai terroristi-iskun, vuoksi.

7. Kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen tai kolmansiin maihin sijoittautuneiden valmistajien esittämään muutosta koskevaan pyyntöön on sisällyttävä todiste siitä, että haettu muutos on kyseisessä kolmannessa maassa voimassa olevien, maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevan oikeuden mukainen.
8. Jos jäsenvaltiosta peräisin olevan tuotteen nimeävää maantieteellistä merkintää koskevaan unionin pyyntöön liittyy myös vakiomuutoksia, virasto tai komissio tarkastaa ainoastaan unionin muutoksen 4 kohdan mukaisesti.
9. Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tai virasto voi tapauksen mukaan pyytää hakijaa, jonka nimissä maantieteellinen merkintä on rekisteröity, muuttamaan muita tuote-eritelmän osatekijöitä.
10. Virasto julkaisee unionin rekisterissä unionin ja vakiomuutokset, kun ne on hyväksytty.
11. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat unionin muutosta koskevan pyynnön menettelyä, mallia ja esittämistä sekä vakiomuutosten menettelyä, mallia ja antamista tiedoksi virastolle. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

32 artikla

Peruuttaminen

1. Maantieteellisen merkinnän rekisteröinti on peruutettava, jos maantieteellinen merkintä on rekisteröity 42 artiklan 1 kohdan, 43 artiklan 1 tai 2 kohdan tai 44 artiklan 2 kohdan vastaisesti.
2. Maantieteellisen merkinnän rekisteröinti voidaan peruuttaa, jos
 - a) ei voida enää varmistaa, onko tuote tuote-eritelmän mukainen;
 - b) maantieteellisen merkinnän mukaista tuotetta ei ole saatettu markkinoille vähintään viiteen peräkkäiseen vuoteen.
3. Maantieteellisen merkinnän rekisteröinti voidaan peruuttaa myös sen hakijan pyynnöstä, jonka nimissä maantieteellinen merkintä rekisteröidään.
4. Jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltainen viranomainen taikka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka oikeutettua etua asia koskee, voi esittää peruuttamispyynnön.
5. Komissio tai virasto voi käynnistää peruuttamismenettelyn omasta aloitteestaan 2 kohdassa esitetyin perustein.
6. Peruuttamismenettelyyn sovelletaan soveltuvin osin 7, 8, 14, 15, 16, 20 ja 20–30 artiklassa määriteltyjä kansallisen ja unionin vaiheen osia.
7. Ennen päätöksen tekemistä maantieteellisen merkinnän rekisteröinnin peruuttamisesta virasto ilmoittaa asiasta tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hakijalle, jonka nimissä maantieteellinen merkintä on rekisteröity. Ennen päätöksen tekemistä kolmannen maan maantieteellisen merkinnän rekisteröinnin peruuttamisesta virasto kuulee asianomaisen kolmannen maan toimivaltaisia viranomaisia. Jos maantieteellinen merkintä on rekisteröity 20 artiklan mukaisesti, maantieteellisten merkintöjen jaosto voi kuulla neuvoa-antavaa lautakuntaa ja asianomaisen jäsenvaltion keskitettyä yhteyspistettä.
8. Unionin rekisterin tiedot on saatettava ajan tasalle, kun jonkin maantieteellisen merkinnän rekisteröinti peruutetaan.
9. Tätä artiklaa ei sovelleta kolmansien maiden maantieteellisiin merkintöihin, jotka on suojattu unionissa Geneven asiakirjan tai muun sellaisen kansainvälisen sopimuksen perusteella, jossa unioni on sopimuspuolena.

10. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan peruuttamista koskevia menettelyjä ja niiden muotoa sekä tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen peruuttamista koskevien pyyntöjen esittämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

33 artikla

Muutoksenhaku

1. Kuka tahansa tässä asetuksessa tarkoitetun menettelyn osapuoli, johon viraston kyseisessä menettelyssä tekemä päätös vaikuttaa haitallisesti, voi hakea päätökseen muutosta 36 artiklassa tarkoitetuilta valituslautakunnilta, jäljempänä 'valituslautakunnat'. Jäsenvaltioilla on oikeus osallistua muutoksenhakuun.

2. Muutoksenhauulla on lykkäävä vaikutus. Viraston päätös, jota ei ole riitautettu, tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu hakuaika päättyy.

3. Päätöksestä, joka ei päättä menettelyä jonkin osapuolen osalta, voidaan valittaa vasta lopullista päätöstä koskevan valituksen yhteydessä.

4. Valitus on toimitettava kirjallisesti virastolle kahden kuukauden kuluessa riidanalaisen päätöksen julkaisupäivästä. Valitus katsotaan tosiasiallisesti toimitetuksi vasta, kun valitusmaksu on suoritettu.

Jos on haettu muutosta, muutoksenhaun perusteet sisältävä kirjallinen lausunto on toimitettava virastolle neljän kuukauden kuluessa riidanalaisen päätöksen julkaisupäivästä.

5. Tutkittuaan valituksen hyväksyttävyyden valituslautakunnat tekevät siitä päätöksen. Valituslautakunnat voivat joko käyttää riidanalaisen päätöksen tehneen maantieteellisten merkintöjen jaoston toimivaltaa tai palauttaa asian uudelleen kyseisen maantieteellisten merkintöjen jaoston käsiteltäväksi.

Valituslautakunnat voivat omasta aloitteestaan tai jonkin osapuolen kirjallisesta ja perustellusta pyynnöstä kuulla neuvoantavaa lautakuntaa.

Virasto tarjoaa vaihtoehtoisia riidanratkaisua, kuten asetuksen (EU) 2017/1001 170 artiklassa tarkoitettua sovittelua, auttaakseen tarkoitettuja sovittelupalveluja, osapuolia pääsemään sovintoratkaisuun.

6. Valituslautakuntien tekemät päätökset muutoksenhauista voidaan saattaa unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona valituslautakunnan päätös on annettu tiedoksi, olennaisen menettelymääräyksen rikkomisen tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen tai tämän asetuksen rikkomisen tai sen soveltamista koskevan oikeussäännön rikkomisen taikka harkintavallan väärinkäytön perusteella. Asiaa voi ajaa kuka tahansa valituslautakuntien menettelyjen osapuolista, joille päätös on vastainen, tai mikä tahansa jäsenvaltio. Unionin yleisellä tuomioistuimella on toimivalta kumota riidanalainen päätös tai muuttaa sitä.

7. Valituslautakuntien päätökset tulevat voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona 6 kohdassa tarkoitettu määräaika päättyy, tai, jos asia on tämän ajan kuluessa saatettu unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, sitä päivää seuraavana päivänä, jona tämä toimi tai tuomioistuimelle unionin yleisen tuomioistuimen päätöksestä tehty valitus hylätään. Virasto toteuttaa tarvittavat toimenpiteet unionin yleisen tuomioistuimen tuomion tai, jos siihen on haettu muutosta, unionin tuomioistuimen tuomion noudattamiseksi.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 69 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi vahvistamalla

a) tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen valituksen sisältö ja menettely, jota noudatetaan valituksen toimittamisessa ja käsittelemisessä; ja

b) tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen valituslautakuntien päätösten sisältö ja malli.

2 jakso

Viraston organisaatio ja tehtävät

34 artikla

Käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen jaosto

1. Perustetaan virastoon käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen jaosto. Kyseinen maantieteellisten merkintöjen jaosto vastaa seuraavia asioita koskevista päätöksistä:
 - a) maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemus;
 - b) tuote-eritelmaan tehtävää muutosta koskeva hakemus;
 - c) tuote-eritelmän muuttamista koskevan hakemuksen tai pyynnön vastaväite;
 - d) unionin rekisteriin tehtävät merkinnät;
 - e) maantieteellisen merkinnän rekisteröinnin peruuttamispyyntö.
2. Vastustamista ja peruuttamispyyntöjä koskevat päätökset tekee kolmesta jäsenestä koostuva paneeli. Vähintään yhden näistä jäsenistä on oltava oikeusoppinut. Kaikki muut 1 kohdassa tarkoitetut päätökset tekee yksi jäsen, jolla on asianmukainen pätevyys.

35 artikla

Neuvoa-antava lautakunta

1. Perustetaan neuvoa-antava lautakunta antamaan lausunto tässä asetuksessa säädetyissä tapauksissa.
2. Maantieteellisten merkintöjen jaosto ja valituslautakunnat voivat kuulla neuvoa-antavaa lautakuntaa ja komission pyynnöstä niiden on kuultava sitä hakemukseen liittyvissä kysymyksissä missä tahansa vaiheessa rekisteröintimenettelyjä, mukaan lukien 23, 25, 26, 29, 31, 32 ja 33 artiklassa tarkoitetut vastaväite, muutoksenhaku, tuote-eritelmän muuttaminen ja rekisteröinnin peruuttaminen. Neuvoa-antavaa lautakuntaa voidaan kuulla myös horisontaalisissa asioissa, joita ovat esimerkiksi
 - a) laatukriteerien arviointi;
 - b) tuotteen maineen toteaminen;
 - c) nimen yleisluonteen määrittäminen;
 - d) tuotteen ominaisuuksien ja sen maantieteellisen alkuperän välisen yhteyden arviointi;
 - e) kuluttajille aiheutuvan sekaannuksen vaara, kun maantieteelliset merkinnät ja tavaramerkit, homonyymit tai olemassa olevien laillisesti kaupan pidettävien tuotteiden nimet ovat ristiriidassa keskenään.
3. Maantieteellisten merkintöjen jaosto ja tapauksen mukaan valituslautakunnat voivat kuulla neuvoa-antavaa lautakuntaa 20 artiklassa tarkoitettujen suorien hakemusten piiriin kuuluvien nimien maantieteellisten merkintöjen mahdollisesta rekisteröinnistä.
4. Neuvoa-antavan lautakunnan lausunnot annetaan kolme jäsentä käsittävässä raadissa, ja ne eivät ole sitovia.
5. Neuvoa-antavaan lautakuntaan kuuluu yksi edustaja kustakin jäsenvaltiosta ja yksi komission edustaja sekä heidän varajäsenensä. Jos katsotaan tarpeelliseksi, maantieteellisten merkintöjen tai asianomaisen tuoteluokan alan tunnustetut asiantuntijat, mukaan lukien alueiden ja tiedemaailman edustajat, kutsutaan tarjoamaan asiantuntemustaan neuvoa-antavalle lautakunnalle.

6. Neuvoa-antavan lautakunnan jäsenten toimikauden kesto on enintään viisi vuotta ja se voidaan uusia.
7. Virasto julkistaa luettelon neuvoa antavan lautakunnan jäsenistä verkkosivustollaan ja pitää luettelon ajan tasalla.
8. Neuvoa-antavan lautakunnan jäsenten nimeämistä ja toimintaa koskeva menettely täsmennetään lautakunnan työjärjestyksessä, jonka asetuksen (EU) 2017/1001 153 artiklan nojalla perustettu hallintoneuvosto hyväksyy ja joka julkaistaan. Neuvoa-antavan lautakunnan jäsenillä ei saa olla eturistiriitoja.
9. Virasto antaa neuvoa-antavalle lautakunnalle tarvittavaa logistista tukea ja huolehtii sen kokousten sihteeristöpalveluista.

36 artikla

Valituslautakunnat

Asetuksen (EU) 2017/1001 165 artiklan nojalla perustetut valituslautakunnat ovat toimivaltaisia tekemään viraston tämän asetuksen perusteella tekemiä päätöksiä koskevien muutoshakemusten ratkaisemisesta.

37 artikla

Käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen unionin rekisteri

1. Virasto perustaa käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen hallinnointia varten sähköisen unionin rekisterin ja ylläpitää sitä. Sen on oltava helposti yleisön saatavilla koneellisesti luettavassa muodossa.
2. Kun maantieteellisen merkinnän rekisteröintiä koskeva päätös tulee voimaan 29 tai 30 artiklan mukaisesti, virasto kirjaa unionin rekisteriin seuraavat tiedot:
 - a) suojattuna maantieteellisenä merkintänä rekisteröity nimi, jäljempänä 'suojattu maantieteellinen merkintä';
 - b) tuotetyyppi, jota varten maantieteellinen merkintä on rekisteröity;
 - c) sen hakijan nimi, jonka nimissä maantieteellinen merkintä on rekisteröity;
 - d) maantieteellisen merkinnän rekisteröintiä koskevan päätöksen viitetiedot;
 - e) sen tuotteen alkuperämaa tai -maat, jota varten maantieteellinen merkintä on rekisteröity.
3. Unionin rekisteriin voidaan komission niin päättäessä kirjata sellaisia kolmansien maiden maantieteellisiä merkintöjä, jotka on suojattu unionissa kansainvälisellä sopimuksella, jossa unioni on sopimuspuolena. Tällaisessa tapauksessa komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jonka jälkeen virasto kirjaa maantieteelliset merkinnät unionin rekisteriin. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
4. Maantieteellinen merkintä kirjataan unionin rekisteriin alkuperäisessä kirjoitusasussaan. Jos alkuperäisessä kirjoitusasussa ei käytetä latinalaisia kirjaimia, maantieteellinen merkintä on kirjoitettava myös latinalaisin kirjaimin, ja maantieteellisen merkinnän molemmat kirjoitusasut on kirjattava unionin rekisteriin, ja niillä on oltava sama asema.
5. Virasto säilyttää maantieteellisen merkinnän rekisteröintiin liittyvät asiakirjat digitaalisessa tai paperimuodossa maantieteellisen merkinnän voimassaoloajan, ja kun kyseessä on hakemuksen hylkääminen tai rekisteröinnin peruuttaminen, kymmenen vuoden ajan tällaisesta hylkäämisestä tai peruuttamisesta.
6. Unionin rekisterin ylläpitokustannukset katetaan viraston toimintatalousarviosta.

7. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritellään unionin rekisterin tietotekninen rakenne ja esitystapa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

38 artikla

Otteet unionin rekisteristä

1. Virasto varmistaa, että kuka tahansa voi helposti ladata koneellisesti luettavassa muodossa ja maksutta unionin rekisteristä virallisen otteen, joka on todiste maantieteellisen merkinnän rekisteröinnistä, sekä asiaankuuluvat tiedot, mukaan lukien hakemuksen päivämäärä tai muu päivämäärä, jolla on merkitystä etuoikeuden vaatimisen kannalta. Virallista otetta voi käyttää aitoustodistuksena.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään unionin rekisteristä ladattavien otteiden muoto ja sähköinen esitystapa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

39 artikla

Tekninen tuki

1. Virasto huolehtii komission pyynnöstä sellaisia kolmansien maiden maantieteellisiä merkintöjen tarkastamisesta ja niihin liittyvistä hallinnollisista tehtävistä,

- a) jotka on suojattu tai joita ehdotetaan suojattaviksi sellaisen kansainvälisen sopimuksen – muun kuin Geneven asiakirjan – perusteella, jossa unioni on sopimuspuolena; tai
- b) joita ehdotetaan suojattaviksi sellaisen kansainvälisen sopimuksen perusteella, josta unioni käy neuvotteluja.

2. Virasto julkistaa ja saattaa ajan tasalle komissiolta saatujen tietojen ja mahdollisten muutosten pohjalta luettelon käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaamista koskevista kansainvälisistä sopimuksista, joissa unioni on sopimuspuolena, sekä luettelon kyseisten sopimusten perusteella suojaetuista maantieteellisistä merkinnöistä.

III OSASTO

MAANTIETEELLISTEN MERKINTÖJEN SUOJA

40 artikla

Maantieteellisten merkintöjen suoja

1. Unionin rekisteriin kirjatut maantieteelliset merkinnät suojataan

- a) suoralta tai välilliseltä maantieteellisen merkinnän kaupalliselta käytöltä tuotteissa, joita rekisteröinti ei koske, jos tuotteet ovat vastaavanlaisia kuin rekisteröinnin kattamat tuotteet tai jos nimen käyttö hyödyntää, heikentää, vähentää tai haittaa suojatun maantieteellisen merkinnän mainetta;
- b) maantieteellisenä merkintänä suojatun nimen väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai miellelyhtymiltä, vaikka tuotteen tai palvelun oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu maantieteellinen merkintä on käännetty tai siihen on liitetty ilmaisu kuten ”laatu”, ”tyyppi”, ”menetelmä”, ”tuotettu kuten”, ”jäljitelmä”, ”makuinen”, ”tuoksuinen”, ”kaltainen” tai vastaava;
- c) muilta vääriä tai harhaanjohtavilta maininnoilta, jotka koskevat tuotteen lähtöpaikkaa, alkuperää, luonnetta tai olennaisia ominaisuuksia ja joita käytetään asianomaisen tuotteen sisä- tai ulkopakkauksessa tai mainoksissa, tuotetta koskevissa asiakirjoissa tai siihen liittyvillä verkkorajapinnoilla esitetyissä tiedoissa, sekä tuotteen pakkaamiselta tavalla, joka on omiaan antamaan väärän kuvan sen alkuperästä;
- d) muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.

2. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi miellelyhtymän maantieteelliseen merkintään katsotaan syntyvän erityisesti silloin, kun eurooppalaiselle keskivertokuluttajalle, joka on tavanomaisesti valistunut ja kohtuullisen tarkkaavainen, luodaan mielikuvin riittävän suora ja selkeä yhteys rekisteröidyllä maantieteellisellä merkinnällä varustettuun tuotteeseen.
3. Maantieteellisten merkintöjen suojaa sovelletaan myös 1 kohdan vastaisen verkkotunnuksen käyttöön.
4. Maantieteellisten merkintöjen suojaa sovelletaan myös
 - a) tavaroihin, jotka saapuvat unionin tullialueelle ilman, että niitä luovutetaan vapaaseen liikkeeseen unionin tullialueella; ja
 - b) tavaroihin, jotka myydään etämyynissä, kuten sähköisessä kaupankäynnissä.
5. Valmistajaryhmälle tai valmistajalle, jolla on oikeus käyttää suojattua maantieteellistä merkintää, on myönnettävä oikeus estää kolmansia osapuolia tuomasta kaupankäynnin yhteydessä unioniin tavaroita, vaikka niitä ei luovutettaisi siellä vapaaseen liikkeeseen, jos kyseiset tavarat, mukaan lukien niiden pakkaus, tulevat kolmansista maista ja rikkovat 1 kohtaa.
6. Tämän asetuksen mukaisesti suojatuista maantieteellisistä merkinnöistä ei saa tulla yleisnimiä unionissa.
7. Jos maantieteellinen merkintä on moniosainen nimi, joka sisältää yleisnimen, kyseisen nimen käyttö ei ole 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu menettelytapa.

41 artikla

Valmistettujen tuotteiden osat tai komponentit

1. Se, mitä 40 artiklassa säädetään, ei rajoita valmistajia käyttämästä suojattua maantieteellistä merkintää 47 artiklan mukaisesti sen osoittamiseen, että valmistettu tuote sisältää tai siihen kuuluu osana tai komponenttina kyseisellä maantieteellisellä merkinnällä nimetyin tuotteen, edellyttäen, että tällainen käyttö tapahtuu hyvää liiketapaa noudattaen eikä hyödynnä, heikennä, vähennä tai haittaa maantieteellisen merkinnän mainetta.
2. Valmistetun tuotteen osan tai komponentin nimeävää suojattua maantieteellistä merkintää ei saa käyttää kyseisen tuotteen myyntinimityksessä, paitsi jos hakija, jonka nimissä maantieteellinen merkintä on rekisteröity, on antanut kyseiselle käytölle suostumuksensa.

42 artikla

Yleisnimet

1. Yleisnimeä ei saa rekisteröidä maantieteellisenä merkintänä.
2. Sen määrittämiseksi, onko ilmaisu yleinen, on otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat tekijät, erityisesti
 - a) tilanne alueilla, joilla tuotetta käytetään;
 - b) asiaa koskeva unionin tai kansallinen oikeus.

43 artikla

Homonyymit

1. Hakemus, joka on toimitettu sen jälkeen, kun kokonaan tai osittain homonyymiselle nimelle on tehty hakemus maantieteellisestä merkinnästä unionissa tai se on suojattu maantieteellisenä merkintänä unionissa, hylätään, ellei paikallisen ja perinteisen käytön edellytysten ja kyseisten kahden homonyymisen nimen esittämisen välillä ole käytännössä riittävästi eroa, ottaen huomioon tarve varmistaa asianomaisten valmistajien tasapuolinen kohtelu ja tarve varmistaa, että kuluttajia ei johdeta harhaan tuotteiden tunnistamisen tai maantieteellisen alkuperän suhteen.

2. Sellaisen nimen kanssa, jolle on tehty hakemus maantieteellisestä merkinnästä unionissa tai joka on suojattu maantieteellisenä merkintänä unionissa, kokonaan tai osittain homonymistä nimeä, joka saattaisi johtaa kuluttajan virheelliseen käsitykseen tuotteen todellisesta maantieteellisestä alkuperästä, ei saa rekisteröidä, vaikka nimi olisikin oikea sen alueen, paikkakunnan tai paikan osalta, mistä kyseinen tuote on peräisin.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa 'nimellä', jolle 'on tehty hakemus maantieteellisestä merkinnästä unionissa' tai joka 'on suojattu maantieteellisenä merkintänä unionissa', tarkoitetaan seuraavia:

- a) maantieteelliset merkinnät, jotka kirjataan unionin rekisteriin;
- b) maantieteelliset merkinnät, joita on haettu, edellyttäen että ne myöhemmin kirjataan unionin rekisteriin;
- c) unionissa asetuksen (EU) 2019/1753 nojalla suojatut alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät; ja
- d) maantieteelliset merkinnät, alkuperänimet ja vastaavat ilmaisut, jotka on suojattu unionin ja yhden tai useamman kolmannen maan välisen kansainvälisen sopimuksen nojalla.

44 artikla

Maamerkintöjen ja tavaramerkkien välinen suhde

1. Sellaisen tavaramerkin rekisteröintiä koskeva hakemus, jonka käyttö olisi 40 artiklan vastaista, hylätään, jos se on jätetty sen päivän jälkeen, jona maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemus on toimitettu virastolle. Tarvittaessa on otettava huomioon tavaramerkkiä koskevassa hakemuksessa esitetyt vaatimukset etuoikeudesta.

2. Maantieteellisen merkinnän rekisteröintiä koskeva hakemus hylätään, jos maantieteellisenä merkintänä ehdotettu nimi saattaisi johtaa kuluttajia harhaan tuotteen tunnistamisessa maineeltaan tai merkiltään yleisesti tunnetun tavaramerkin vuoksi.

3. Virasto ja tarvittaessa kansalliset toimivaltaiset viranomaiset mitätöivät pyynnöstä 1 kohtaa rikkovat rekisteröidyt tavaramerkit.

4. Sellaisen tavaramerkin, jonka käyttö on tämän asetuksen 40 artiklan vastaista ja jonka rekisteröintiä on haettu, joka on rekisteröity tai jota on käytetty vilpittömässä mielessä unionissa, jos tästä mahdollisuudesta säädetään sovellettavassa lainsäädännössä, ennen päivää, jona maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemus on jätetty virastolle, käyttöä voidaan jatkaa ja tavaramerkki voidaan uusia maantieteellisen merkinnän rekisteröinnistä huolimatta edellyttäen, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2436⁽²⁵⁾ tai asetuksen (EU) 2017/1001 mukaisia tavaramerkin mitättömyys- tai menettämisperusteita ei ole olemassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 3 kohdan soveltamista. Tällöin sallitaan maantieteellisen merkinnän ja asianomaisen tavaramerkin käyttö.

5. Merkinnöissä ja pakkauksissa voidaan käyttää direktiivin (EU) 2015/2436 28 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja takuu- tai tarkastusmerkkejä, asetuksen (EU) 2017/1001 83 artiklassa tarkoitettuja tarkastusmerkkejä ja direktiivin 2015/2436 29 artiklan 3 kohdassa ja asetuksen (EU) 2017/1001 74 artiklassa tarkoitettuja yhteisömerkkejä yhdessä maantieteellisen merkinnän kanssa.

45 artikla

Valmistajaryhmien tehtävät

1. Valmistajaryhmien on toimittava läpinäkyvästi, avoimesti ja syrjimättömästi ja niin, että kaikilla maantieteellisellä merkinnällä nimetyin tuotteen valmistajilla on oikeus liittyä valmistajaryhmään missä vaiheessa tahansa.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että myös julkiset elimet sekä muut sidosryhmät, kuten kuluttajaryhmät, vähittäismyyjät ja toimittajat, voivat osallistua valmistajaryhmän työhön.

⁽²⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2436, annettu 16 päivänä joulukuuta 2015, jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (EUVL L 336, 23.12.2015, s. 1).

2. Valmistajaryhmien on varmistettava, että ryhmään kuuluvat valmistajat noudattavat jatkuvasti tuotetta vastaavaa tuote-eritelmaa käyttäessään suojattua maantieteellistä merkintää ja unionin tunnusta markkinoilla. Valmistajaryhmä voi erityisesti käyttää seuraavia oikeuksia ja huolehtia seuraavista tehtävistä:

- a) laatia tuote-eritelmän ja muuttaa sitä sekä ottaa käyttöön sisäisiä vaatimustenmukaisuustarkastuksia, joilla varmistetaan, että valmistusvaiheet ovat tuote-eritelmän mukaisia;
- b) toteuttaa oikeustoimia maantieteellisen merkinnän ja kyseessä olevaan tuotteeseen suoraan liittyvien muiden teollis- ja tekijänoikeuksien suojan varmistamiseksi;
- c) suostua tekemään kestävyyyteen liittyviä sitoumuksia riippumatta siitä, sisältyvätkö ne tuote-eritelmaan vai onko kyse erillisestä aloitteesta;
- d) toteuttaa toimia maantieteellisen merkinnän suorituskyvyn parantamiseksi, mukaan lukien
 - i) kollektiivisten markkinointi- ja mainontakampanjoiden suunnitteleminen, järjestäminen ja toteuttaminen;
 - ii) tiedotus- ja edistämistoimet, joiden tarkoituksena on tiedottaa kuluttajille maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen ominaisuuksista;
 - iii) maantieteellisellä merkinnällä nimetyn tuotteen taloudellisen suorituskyvyn, valmistuksen kestävyuden ja teknisten ominaisuuksien analysointi;
 - iv) maantieteellistä merkintää ja unionin tunnusta koskevien tietojen levittäminen; ja
 - v) neuvonnan ja koulutuksen tarjoaminen nykyisille ja tuleville valmistajille, mukaan lukien sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen ja tasa-arvo.
- e) torjua maantieteellisen merkinnän väärentämistä ja maantieteellisen merkinnän epäilyä vilpillistä käyttöä sisämarkkinoilla niin, ettei tuote ole tuote-eritelmän mukainen, seuraamalla maantieteellisen merkinnän käyttöä sisämarkkinoilla ja kolmansien maiden markkinoilla, joilla kyseinen maantieteellinen merkintä on suojattu, mukaan lukien verkkorajapinnat, ja tarvittaessa tiedottamalla asiasta noudattamisen valvonnasta vastaaville viranomaisille;
- f) kehittää toimia sen varmistamiseksi, että maantieteellisellä merkinnällä nimetty tuote on tuote-eritelmän mukainen; sekä
- g) toteuttaa muita toimia sen varmistamiseksi, että maantieteellisen merkinnän oikeussuoja on riittävä, mukaan lukien tarvittaessa ilmoittaminen toimivaltaisille viranomaisille 51 artiklan 5 kohdan, 52 artiklan 3 kohdan ja 54 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

46 artikla

Maantieteellisiä merkintöjä koskevien oikeuksien suoja verkkotunnuksissa

Unioniin sijoittautuneiden maakoodien ylätasoin verkkotunnusrekisterien on varmistettava, että kaikissa vaihtoehtoisissa verkkotunnuksia koskevissa riitojenratkaisumenettelyissä tunnustetaan rekisteröidyt maantieteelliset merkinnät oikeuksiksi, joihin voitaisiin vedota kyseisissä menettelyissä.

47 artikla

Käyttöoikeus

1. Rekisteröityä maantieteellistä merkintää saa käyttää kuka tahansa tuotetta vastaavan tuote-eritelmän mukaisen tuotteen valmistaja.
2. Valmistajien on varmistettava, että niiden tuotteet ovat niitä vastaavan tuote-eritelmän mukaisia.

48 artikla

Unionin tunnus, merkintä ja lyhenne

1. Delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 664/2014 ”suojatuille maantieteellisille merkinnöille” vahvistettua unionin tunnusta sovelletaan käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisiin merkintöihin.
2. Kun on kyse unionista peräisin olevista käsityö- ja teollisuustuotteista, joita pidetään kaupan maantieteellisellä merkinnällä varustettuina, unionin tunnus voi esiintyä merkinnöissä ja mainoksissa tai viestintämateriaalissa. Maantieteellisen merkinnän on oltava samassa nähtävissä olevassa kentässä kuin unionin tunnuksen.
3. Käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisillä merkinnöillä nimettyjen tuotteiden merkinnöissä voidaan käyttää lyhennettä ”SMM”, joka vastaa mainintaa ”suojattu maantieteellinen merkintä”.
4. Valmistettujen tuotteiden merkinnöissä ja mainonnassa tai viestintämateriaalissa voidaan käyttää unionin tunnusta, merkintää ja lyhennettä, jos maantieteellinen merkintä viittaa valmistetun tuotteen osaan tai komponenttiin. Tällöin unionin tunnus, merkintä tai lyhenne on sijoitettava osaksi tai komponentiksi selvästi tunnistetun osan tai komponentin nimen viereen. Unionin tunnusta, merkintää tai lyhennettä ei saa asettaa siten, että kuluttajan annetaan ymmärtää, että tuotteen osan tai komponentin nimen sijaan koko valmistetun tuotteen nimi olisi suojattu maantieteellisellä merkinnällä.
5. Asiaankuuluva unionin tunnus, merkintä tai lyhenne saa näkyä tuotteen merkinnöissä ja tapauksen mukaan tuotteen mainonnassa tai viestintämateriaalissa vasta sen jälkeen, kun kyseisen maantieteellisen merkinnän rekisteröintipäätös on julkaistu tapauksesta riippuen 29 artiklan 6 kohdan tai 30 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
6. Tuotteen merkinnöissä ja tapauksen mukaan tuotteen mainoksissa tai viestintämateriaaleissa voi myös olla seuraavat tiedot:
 - a) tuote-eritelmässä tarkoitetun maantieteellisen alkuperäalueen kuvaus; ja
 - b) teksti, grafiikka tai tunnukset, jotka viittaavat jäsenvaltioon tai alueeseen, jossa tai jolla kyseinen maantieteellinen alue sijaitsee.
7. Jos unionin tunnus liittyy unionin rekisteriin kirjattuun kolmannen maan maantieteelliseen merkintään, tunnus voi olla tuotteen merkinnöissä ja mainonnassa tai viestintämateriaalissa. Tällöin sovelletaan 2 kohtaa.
8. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritetään unionin tunnuksen ja merkinnän tekniset ominaisuudet sekä niiden käyttöä koskevat säännöt tuotteille, joita pidetään kaupan rekisteröityinä maantieteellisinä merkintöinä, mukaan lukien säännöt käyttöön tulevia erikielisiä versioita varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV OSASTO

VALVONTA JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

49 artikla

Soveltamisala

1. Tämä osasto koskee käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisiin merkintöihin liittyvää valvontaa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun valvontaan on sisällyttävä seuraavat:
 - a) sen todentaminen, että maantieteellisellä merkinnällä nimetty tuote on sitä koskevan tuote-eritelmän mukainen;

b) sen seuranta, miten maantieteellisiä merkintöjä käytetään markkinoilla, myös sähköisessä kaupankäynnissä.

50 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen huolehtimaan tässä osastossa säädetystä valvonnasta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on oltava objektiivisia ja puolueettomia ja toimittava avoimesti. Niillä on oltava käytössään pätevä henkilöstö ja voimavarat, joita kyseisten tehtävien tehokas hoito edellyttää.

51 artikla

Omaan ilmoitukseen perustuva noudattamisen todentaminen

1. Sen todentaminen, onko maantieteellisellä merkinnällä nimetty, unionista peräisin oleva tuote sitä vastaavan tuote-eritelmän mukainen, toteutetaan omilla ilmoituksilla. Oma ilmoitus laaditaan liitteessä I olevaa vakiolomaketta käyttäen, ja siihen sisällytetään kyseisessä liitteessä täsmennetyt vaaditut tiedot.
2. Valmistajan on toimitettava ennen tuotteen saattamista markkinoille oma ilmoitus 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle toimivaltaiselle viranomaiselle. Kun tuote on markkinoilla, valmistajan on toimitettava oma ilmoitus uudelleen kolmen vuoden välein sen osoittamiseksi, että tuote on edelleen tuote-eritelmän mukainen. Jos tuote-eritelmää muutetaan tavalla, joka vaikuttaa asianomaiseen tuotteeseen, oma ilmoitus on viipymättä saatettava ajan tasalle.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava vähintään se, että omassa ilmoituksessa annetut tiedot ovat kattavia ja johdonmukaisia. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että omassa ilmoituksessa annetut tiedot ovat kattavia ja johdonmukaisia, eikä sillä ole muita varauksia noudattamisen suhteen, toimivaltainen viranomainen myöntää lupatodistuksen, joka koskee maantieteellisen merkinnän käyttöä kyseessä olevan tuotteen osalta, tai uusii voimassa olevan lupatodistuksen. Jos omassa ilmoituksessa on ilmeisiä virheitä tai epä johdonmukaisuuksia, valmistajalle annetaan mahdollisuus täydentää tai korjata omaa ilmoitusta.
4. Omaan ilmoitukseen perustuva todentaminen ei estä valmistajia antamasta tuotteen tuote-eritelmän mukaisuuden todentamista tuotteita sertifioivien elinten tai luonnollisten henkilöiden tehtäväksi.
5. Tuotteen, josta annetaan oma ilmoitus, vaatimuksenmukaisuuden todentamiseksi toteutetaan valvontaa joko tuotteen markkinoille saattamisen edellä tai sen jälkeen, ja sitä toteuttaa riskianalyysin pohjalta ja maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen tuotteiden asianomaisten valmistajien ilmoitusten perusteella, jos näitä on saatavilla,
 - a) toimivaltainen viranomainen; tai
 - b) yksi tai useampi tuotteita sertifioiva elin tai luonnollinen henkilö, joille valvontatehtäviä on siirretty 55 artiklan mukaisesti.
6. Jos vaatimuksia ei noudateta, toimivaltainen viranomainen toteuttaa tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi.
7. Siirretään komissiolle valta antaa 69 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen muuttamiseksi muuttamalla tarvittaessa liitteessä I olevaa vakiolomaketta koskevia tietoja ja vaatimuksia.

*52 artikla***Toimivaltaisen viranomaisen taikka tuotteita sertifioiden elinten tai luonnollisten henkilöiden suorittama noudattamisen todentaminen**

1. Vaihtoehtona 51 artiklassa vahvistetulle menettelylle jäsenvaltiot voivat säätää siitä, että sen todentamisen, että tuote on sitä vastaavan tuote-eritelmän mukainen, toteuttaa valvonnalla ennen tuotteen saattamista markkinoille ja sen jälkeen
 - a) yksi tai useampi 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen; tai
 - b) yksi tai useampi tuotteita sertifioiden elin tai luonnollinen henkilö, jolle valvontatehtäviä on siirretty 55 artiklan mukaisesti.
2. Jos ennen tuotteen markkinoille saattamista toteutettu valvonta osoittaa, että tuote on tuote-eritelmän mukainen, toimivaltainen viranomainen myöntää lupatodistuksen, joka koskee maantieteellisen merkinnän käyttöä kyseessä olevan tuotteen osalta.
3. Tuotteen markkinoille saattamisen jälkeen toteutettava valvonta toteutetaan riskianalyysin pohjalta ja maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen tuotteiden asianomaisten valmistajien ilmoitusten perusteella, jos näitä on saatavilla. Jos tällainen valvonta osoittaa, että tuote on tuote-eritelmän mukainen, toimivaltainen viranomainen uusii lupatodistuksen.
4. Jos vaatimuksia ei noudateta, toimivaltainen viranomainen toteuttaa tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi.

*53 artikla***Noudattamisen todentaminen kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden osalta**

Kun on kyse kolmannen maan maantieteellisistä merkinnöistä, sen todentamisen, onko tuote sitä vastaavan tuote-eritelmän mukainen, toteuttaa ennen tuotteen saattamista markkinoille

- a) kolmannen maan nimeämä toimivaltainen viranomainen; tai
- b) yksi tai useampi tuotteita sertifioiden elin.

*54 artikla***Maantieteellisten merkintöjen käyttöä markkinoilla koskeva seuranta**

1. Edellä 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten seuraavat maantieteellisten merkintöjen käyttöä markkinoilla siitä riippumatta, ovatko kyseessä olevat tuotteet varastoituina, kauttakuljetuksessa, jakelussa tai myynnissä tukku- tai vähittäiskaupassa, mukaan lukien sähköinen kaupankäynti.
2. Tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten toteutettavat valvontaa riskianalyysin pohjalta ja maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen tuotteiden asianomaisten valmistajien ilmoitusten perusteella, jos näitä on saatavilla. Kyseiset viranomaiset toteutettavat tarvittaessa asianmukaisia hallinnollisia ja oikeudellisia toimia, joilla estetään tai lopetetaan niiden alueella valmistettujen, tarjottujen tai kaupan pidettyjen tuotteiden tai palveluiden nimien käyttö, jos käyttö on 40 ja 41 artiklassa säädetyn maantieteellisten merkintöjen suojan vastaista.

*55 artikla***Valvontatehtävien siirtäminen**

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat siirtää 51 artiklan 5 kohdassa, 52 artiklan 2 ja 3 kohdassa ja 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja valvontatehtäviä yhdelle tai useammalle tuotteita sertifioiden elimelle tai luonnollisille henkilöille.

2. Tehtäviä siirtävä toimivaltainen viranomainen varmistaa, että tuotteita sertifioivalla elimellä tai luonnollisella henkilöllä, jolle 1 kohdassa tarkoitetut valvontatehtävät on siirretty, on tarvittava toimivalta suorittaa kyseiset tehtävät tehokkaasti.
3. Valvontatehtävien siirtäminen on tehtävä kirjallisesti ja seuraavin edellytyksin:
- a) toimivallan siirto sisältää tarkan kuvauksen tuotteita sertifioivalle elimelle tai luonnolliselle henkilölle siirretyistä valvontatehtävistä ja edellytyksistä, joiden täytyessä tämä saa suorittaa kyseiset tehtävät;
 - b) jos valvontatehtävät on siirretty tuotteita sertifioiville elimille, kyseisten tuotteita sertifioivien elinten on täytettävä seuraavat edellytykset:
 - i) niillä on siirrettyjen valvontatehtävien tehokkaaseen suorittamiseen vaadittava asiantuntemus, välineet, infrastruktuuri ja voimavarat;
 - ii) niillä on riittävästi henkilöstöä, jolla on soveltuva pätevyys ja kokemus; ja
 - iii) ne toimivat avoimesti ja puolueettomasti, eikä niillä ole eturistiriitoja; ne eivät etenkin saa olla tilanteessa, joka suoraan tai epäsuorasti voisi vaikuttaa niiden ammattimaisen käytöksen puolueettomuuteen siirrettyjen valvontatehtävien suorittamisessa.
 - c) jos valvontatehtäviä siirretään luonnollisille henkilöille, kyseisten luonnollisten henkilöiden on täytettävä seuraavat edellytykset:
 - i) heillä on siirrettyjen valvontatehtävien tehokkaaseen suorittamiseen vaadittava asiantuntemus, välineet, infrastruktuuri ja voimavarat;
 - ii) heillä on soveltuva pätevyys ja kokemus; ja
 - iii) he toimivat avoimesti ja puolueettomasti, eikä heillä ole eturistiriitoja siirrettyjen valvontatehtävien suorittamisessa.
 - d) käytössä on järjestelyt, joilla varmistetaan tehokas ja toimiva koordinointi tehtäviä siirtävien toimivaltaisten viranomaisten ja kyseessä olevien tuotteita sertifioivien elinten tai luonnollisten henkilöiden välillä.

56 artikla

Tuotteita sertifioivien elinten ja luonnollisten henkilöiden velvoitteet

Tuotteita sertifioivien elinten ja luonnollisten henkilöiden, joille on siirretty valvontatehtäviä 55 artiklan mukaisesti, on

- a) ilmoitettava valvonnan ja siihen liittyvien toimien tulokset tehtäviä siirtäville toimivaltaisille viranomaisille säännöllisin väliajoin ja aina kyseisten viranomaisten sitä pyytäessä;
- b) ilmoitettava tehtäviä siirtäville toimivaltaisille viranomaisille heti, jos valvonnan tuloksista ilmenee noudattamatta jättämistä tai viitteitä sen todennäköisyydestä, jollei tehtäviä siirtävien toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisen tuotteita sertifioivan elimen tai luonnollisen henkilön välisistä erityisjärjestelyistä muuta johdu; ja
- c) tehtävä yhteistyötä tehtäviä siirtävien toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja avustettava näitä sekä annettava kyseisille viranomaisille mahdollisuus tutustua tiloihinsa ja saamiinsa valvontatehtäviin liittyvään dokumentaatioon.

57 artikla

Tehtäviä siirtävien toimivaltaisten viranomaisten velvoitteet

1. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka ovat 55 artiklan mukaisesti siirtäneet valvontatehtäviä tuotteita sertifioiville elimille tai luonnollisille henkilöille, on peruutettava tehtävien siirto viipymättä kokonaan tai osittain, jos
 - a) on näyttöä siitä, että kyseessä oleva tuote sertifioiva elin tai luonnollinen henkilö ei kykene hoitamaan siirrettyjä valvontatehtäviä asianmukaisesti;
 - b) tuotteita sertifioiva elin tai luonnollinen henkilö ei korjaa havaittuja puutteita asianmukaisesti ja oikea-aikaisesti; tai

- c) tuotteita sertifioidun elimen tai luonnollisen henkilön riippumattomuus tai puolueettomuus on vaarantunut.
2. Tehtäviä siirtävät toimivaltaiset viranomaiset voivat peruuttaa tehtävien siirron myös muista kuin 1 kohdassa mainituista syistä.
3. Tehtäviä siirtävät toimivaltaiset viranomaiset voivat järjestää tarvittaessa missä tahansa vaiheessa tuotteita sertifioidun elinten tai luonnollisten henkilöiden auditointeja tai tarkastuksia.

58 artikla

Toimivaltaisia viranomaisia, tuotteita sertifioiduista elimistä ja luonnollisia henkilöitä koskevat julkiset tiedot

1. Jäsenvaltioiden on julkaistava 50 artiklan 1 kohdan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten sekä 51 artiklan 5 kohdan b alakohdassa ja 52 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuotteita sertifioidun elinten ja luonnollisten henkilöiden nimet ja yhteystiedot sekä päivitettävä nämä tiedot, jos ne muuttuvat.
2. Kolmansien maiden osalta viraston on julkaistava mahdollisuuksien mukaan 53 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten ja tuotteita sertifioidun elinten nimet ja yhteystiedot sekä päivitettävä nämä tiedot, jos ne muuttuvat.
3. Viraston on perustettava digitaalinen portaali, jossa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten, tuotteita sertifioidun elinten ja luonnollisten henkilöiden nimet ja yhteystiedot julkistetaan.

59 artikla

Tuotteita sertifioidun elinten akkreditointi

1. Edellä 55 artiklassa tarkoitettujen tuotteita sertifioidun elinten on oltava seuraavien standardien mukaisia, ja ne on akkreditoitava niiden mukaisesti kyseisten elinten toiminnasta riippuen:
- a) eurooppalainen standardi EN ISO/IEC 17065 "Vaatimustenmukaisuuden arviointi. Vaatimukset tuotteita, prosesseja ja palveluita sertifioiduista elimistä", eurooppalainen standardi EN ISO/IEC 17020 "Vaatimustenmukaisuuden arviointi. Vaatimukset erityyppisten tarkastuslaitosten toiminnalle" sekä eurooppalainen standardi EN ISO/IEC 17025 "Testaus- ja kalibrointilaboratorioiden pätevyys. Yleiset vaatimukset", mukaan lukien näiden standardien mahdolliset tarkistukset tai muutokset; tai
- b) muut soveltuvat, kansainvälisesti tunnustetut standardit.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen akkreditoinnin suorittaa asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti tunnustettu akkreditointielin, joka on eurooppalaisten akkreditointielinten yhteistyöjärjestön jäsen, tai tuotteita sertifioidun elinten kolmansien maiden elinten tapauksessa unionin ulkopuolinen tunnustettu akkreditointielin, joka on IAF:n (International Laboratory Accreditation Co-operation) tai ILAC:n (International Accreditation Forum) jäsen.

60 artikla

Laittoman verkkosisällön torjumista koskevat määräykset

1. Kaikkien sellaisten tuotteiden mainontaan, markkinointiin ja myyntiin liittyviä tietoja, joihin unioniin sijoittautuneilla henkilöillä on pääsy ja jotka ovat ristiriidassa tämän asetuksen 40 ja 41 artiklassa tarkoitettujen maantieteellisten merkintöjen suojan kanssa, on pidettävä asetuksen (EU) 2022/2065 3 artiklan h alakohdan mukaisena laittomana sisältönä.
2. Jäsenvaltioiden asiaankuuluvat kansalliset oikeus- tai hallintoviranomaiset voivat asetuksen (EU) 2022/2065 9 artiklan mukaisesti antaa määräyksen toimia yhtä tai useampaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tiettyä laitonta sisältöä vastaan.

61 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöistä ja toimenpiteistä komissiolle 1 päivään joulukuuta 2025 mennessä ja ilmoitettava sille viipymättä kaikista niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

62 artikla

Keskinäinen avunanto ja yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan tämän asetuksen mukaisesti suojattuja maantieteellisiä merkintöjä koskevan valvonnan ja täytäntöönpanon suorittamisessa.

Hallinnolliseen apuun voi sisältyä tarvittaessa ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten välisellä sopimuksella jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten osallistuminen toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan paikalla tehtävään valvontaan.

2. Siinä tapauksessa, että maantieteellistä merkintää mahdollisesti loukataan, jäsenvaltion on toteutettava toimenpiteitä helpottaakseen tällaista mahdollista loukkausta koskevien tietojen toimittamista sen lainvalvonta- ja oikeusviranomaisilta 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille.

3. Edellä 54 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa seurannasta vastaavien viranomaisten on tehtävä tapauksen mukaan ja tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteistyötä muiden asiaankuuluvien viranomaisten, osastojen, virastojen ja elinten kanssa, mukaan lukien poliisiviranomaiset, väärentämisen torjunnasta vastaavat virastot, tulliviranomaiset, teollis- ja tekijänoikeusvirastot, markkinavalvonta- ja kuluttajansuojaviranomaiset ja vähittäiskaupan tarkastajat.

4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään vaihdettavien tietojen luonne ja tyyppi ja tietojenvaihtomenetelmät tämän osaston mukaista valvontaa varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

V OSASTO

MUUTOKSET MUIHIN SÄÄDÖKSIIN

63 artikla

Asetuksen (EU) 2017/1001 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2017/1001 seuraavasti:

1) lisätään 151 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”b a) käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen hallinto ja edistäminen, etenkin sille Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/2411 (*) mukaisesti siirretyt tehtävät ja kyseisten maantieteellisten merkintöjen suojajärjestelmän edistäminen.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/2411, annettu 18 päivänä lokakuuta 2023, käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojasta ja asetusten (EU) 2017/1001 ja (EU) 2019/1753 muuttamisesta (EUVL L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>);

2) lisätään 153 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”n) se hyväksyy asetuksen (EU) 2023/2411 35 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun neuvoo-antavan lautakunnan työjärjestyksen.”;

3) korvataan 170 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Keskuksen palveluja voivat käyttää vapaaehtoiselta pohjalta kaikki sellaiset luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka haluavat päästä sovintoratkaisuun tämän asetuksen, asetuksen (EY) N:o 6/2002 tai asetuksen (EU) 2023/2411 soveltamisalaan kuuluvissa kiistoissa.”.

64 artikla

Asetuksen (EU) 2019/1753 muuttaminen

Muutetaan asetusta (EU) 2019/1753 seuraavasti:

1) muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tämän asetuksen soveltamiseksi ’maantieteellisillä merkinnöillä’ tarkoitetaan Geneven asiakirjassa määriteltyjä alkuperänimityksiä, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1151/2012 ja (EU) N:o 1308/2013 mukaiset alkuperänimitykset sekä asetusten (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 1308/2013, (EU) 2019/787 ja (EU) 2023/2411 (*) mukaiset maantieteelliset merkinnät. Sellaisten käsityö- ja teollisuustuotteisiin liittyvien alkuperänimitysten, jotka kuuluvat kansainvälisen rekisteröinnin piiriin, suoja muodostetaan unionissa asetuksen (EU) 2023/2411 6 ja 40 artiklan mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2023/2411, annettu 18 päivänä lokakuuta 2023, käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojasta ja asetusten (EU) 2017/1001 ja (EU) 2019/1753 muuttamisesta (EUVL L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Tämän asetuksen soveltamiseksi ’virastolla’ tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 (*) 2 artiklan nojalla perustettua Euroopan unionin teollisoikeuksien virastoa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2017/1001, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, Euroopan unionin tavaramerkistä (EUVL L 154, 16.6.2017, s. 1).”;

2) muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Unionin liittyessä Geneven asiakirjaan ja sen jälkeen säännöllisin väliajoin komissio tai virasto jättää Geneven asiakirjan 3 artiklassa tarkoitettuna toimivaltaisena viranomaisena, kuten täsmennetään päätöksen (EU) 2019/1754 4 artiklan 1 kohdassa, Geneven asiakirjan 5 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla Maailman henkisen omaisuuden järjestön kansainväliselle toimistolle, jäljempänä ’kansainvälinen toimisto’, hakemuksia, jotka koskevat unionin oikeuden nojalla suojattujen ja rekisteröityjen, unionista peräisin oleviin tuotteisiin liittyvien maantieteellisten merkintöjen kansainvälistä rekisteröintiä.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat pyytää komissiota tai, jos kyseessä ovat käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteelliset merkinnät, virastoa kirjaamaan kansainväliseen rekisteriin maantieteellisiä merkintöjä, jotka ovat peräisin jäsenvaltion alueelta ja jotka ovat unionin oikeuden nojalla rekisteröityjä ja suojattuja. Tällaisten pyyntöjen on perustuttava

a) Geneven asiakirjan 5 artiklan 2 kohdan ii alakohdassa tarkoitetun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön pyyntöön tai Geneven asiakirjan 1 artiklan xvii alakohdassa määritellyn edunsaajan pyyntöön; tai

b) niiden omaan aloitteeseen.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

"4. Kun on kyse pyynnöistä kirjata kansainväliseen rekisteriin käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisiä merkintöjä, virasto toimii Geneven asiakirjan 3 artiklassa tarkoitettuna toimivaltaisena viranomaisena, kuten täsmennetään päätöksen (EU) 2019/1754 4 artiklan 1 kohdassa, suojan myöntämistä koskevan päätöksen perusteella asetuksen (EU) 2023/2411 21–37 artiklan mukaisesti.”;

3) lisätään 3 artiklaan kohta seuraavasti:

"4. Kun on kyse käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisistä merkinnöistä, virasto pyytää kansainvälistä toimistoa peruuttamaan jäsenvaltiosta peräisin olevan maantieteellisen merkinnän kansainväliseen rekisteriin kirjaamisen 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.”;

4) korvataan 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Komissio tai, käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen osalta, virasto julkaisee kansainvälisen rekisteröinnin, joka on kansainvälisen toimiston Geneven asiakirjan 6 artiklan 4 kohdan nojalla ilmoittama ja joka koskee kansainväliseen rekisteriin kirjattua maantieteellistä merkintää, jonka osalta Geneven asiakirjan 1 artiklan xv alakohdassa määritelty alkuperämaana oleva sopimuspuoli ei ole jäsenvaltio.”;

5) korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Komissio tai, käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen osalta, virasto arvioi kansainvälisen toimiston Geneven asiakirjan 6 artiklan 4 kohdan nojalla ilmoittaman kansainvälisen rekisteröinnin, joka koskee kansainväliseen rekisteriin kirjattua maantieteellistä merkintää ja jonka osalta Geneven asiakirjan 1 artiklan xv alakohdassa määritelty alkuperämaana oleva sopimuspuoli ei ole jäsenvaltio, määrittääkseen, sisältääkö se Lissabonin sopimusta ja Geneven asiakirjaa koskevien yhteisten täytäntöönpanomääräysten, jäljempänä 'yhteiset täytäntöönpanomääräykset', 5 säännön 2 kohdassa vahvistetut pakolliset osatekijät ja yhteisten täytäntöönpanomääräysten 5 säännön 3 kohdassa määrätyt laatua, mainetta tai ominaisuuksia koskevat tiedot.”;

6) muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Neljän kuukauden kuluessa siitä, kun kansainvälinen rekisteröinti on julkaistu 4 artiklan mukaisesti, jäsenvaltion tai muun kolmannen maan kuin Geneven asiakirjan 1 artiklan xv alakohdassa määriteltynä alkuperämaana olevan sopimuspuolen toimivaltainen viranomainen taikka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka oikeutettua etua asia koskee ja joka on sijoittautunut unioniin tai muuhun kolmanteen maahan kuin alkuperämaana olevaan sopimuspuoleen, voi esittää komissiolle tai, käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen osalta, virastolle vastaväitteen. Vastaväite on esitettävä jollakin unionin virallisista kielistä.”;

b) kumotaan 2 kohdan e alakohta;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Komissio tai, käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen osalta, virasto arvioi 2 kohdassa esitetyt vastaväiteperusteet suhteessa unionin alueeseen tai unionin alueen osaan.”;

7) muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. Jos 5 artiklan mukaisesti tehdyn arvioinnin perusteella katsotaan, että kyseisessä artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, ja jos yhtään vastaväitettä ei ole saatu tai jos yhtäkään saaduista vastaväitteistä ei voida ottaa tutkittavaksi, komissio hylkää tarvittaessa täytäntöönpanosäädöksellä vastaväitteet, joita ei voida ottaa tutkittavaksi, ja päättää suojan myöntämisestä maantieteelliselle merkinnälle. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Kun on kyse käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisistä merkinnöistä, virasto hylkää vastaväitteet, joita ei voida ottaa tutkittavaksi, ja päättää suojan myöntämisestä maantieteelliselle merkinnälle.

2. Jos 5 artiklan mukaisesti tehdyn arvioinnin perusteella katsotaan, että kyseisessä artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty, tai jos on saatu 6 artiklan 2 kohdan mukainen vastaväite, joka voidaan ottaa tutkittavaksi, komissio päättää täytäntöönpanosäädöksellä suojan myöntämisestä kansainväliseen rekisteriin kirjatulle maantieteelliselle merkinnälle. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Päätöksen suojan myöntämisestä käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisistä merkinnöistä tekee virasto tai, asetuksen (EU) 2023/2411 30 artiklassa tarkoitettujen tapausten osalta, komissio. Jos päätöksen suojan myöntämisestä tekee komissio, päätös tehdään täytäntöönpanosäädöksellä tämän asetuksen 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”;

b) korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. Komissio tai, käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen osalta, virasto ilmoittaa kansainväliselle toimistolle Geneven asiakirjan 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti kieltäytyvänsä hyväksymästä asianomaisen kansainvälisen rekisteröinnin vaikutuksia unionin alueella 12 kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut kansainvälistä rekisteröintiä koskevan ilmoituksen Geneven asiakirjan 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

5. Komissio voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion, kolmannen maan taikka luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jolla on asiassa oikeutettu etu, asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä peruuttaa täytäntöönpanosäädöksellä kokonaan tai osittain kansainväliselle toimistolle aiemmin ilmoitetun kieltäytymisen. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Jos virasto on ilmoittanut kieltäytymisen kansainväliselle toimistolle maantieteellisten merkintöjen suojan osalta, virasto voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion, kolmannen maan taikka luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jonka oikeutettua etua asia koskee, asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä peruuttaa kokonaan tai osittain kyseisen kieltäytymisen.

Komissio tai, käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen osalta, virasto ilmoittaa tällaisesta peruuttamisesta viipymättä kansainväliselle toimistolle.”;

8) lisätään 8 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen osalta ensimmäistä alakohtaa sovelletaan soveltuvin osin viraston päätöksiin.”;

9) korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Kansainväliseen rekisteriin kirjatun kolmannen maan maantieteellisen merkinnän vaikutusten mitätöinti unionissa

1. Komissio tai, käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen osalta, virasto voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion, kolmannen maan taikka luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jonka oikeutettua etua asia koskee, asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä mitätöidä kokonaan tai osittain maantieteellisen merkinnän suojan vaikutukset unionissa yhdessä tai useammassa seuraavista tilanteista:

- a) maantieteellisellä merkinnällä ei ole enää suojaa alkuperämaana olevassa sopimuspuolelta;
- b) maantieteellinen merkintä ei ole enää rekisteröitynä kansainväliseen rekisteriin;
- c) yhteisten täytäntöönpanomääräysten 5 säännön 2 kohdassa vahvistettuja pakollisia osatekijöitä tai yhteisten täytäntöönpanomääräysten 5 säännön 3 kohdassa määrättyjä laatua, mainetta tai ominaisuuksia koskevia tietoja ei enää noudateta.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen ja vasta sen jälkeen, kun Geneven asiakirjan 5 artiklan 2 kohdan ii alakohdassa tarkoitetuille luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille taikka Geneven asiakirjan 1 artiklan xvii alakohdassa määritellyille edunsaajille on annettu mahdollisuus puolustaa oikeuksiaan.

3. Kun mitätöintiin ei enää voi hakea muutosta, komissio tai, käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen osalta, virasto ilmoittaa viipymättä kansainväliselle toimistolle maantieteellisen merkinnän kansainvälisen rekisteröinnin vaikutusten mitätöinnistä unionin alueella 1 kohdan a tai c alakohdan mukaisesti.”;

10) korvataan 11 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Sellaisen tuotteen alkuperänimityksen osalta, joka on peräisin Lissabonin sopimuksen osapuolena olevasta jäsenvaltiosta ja joka kuuluu asetuksen (EU) 2023/2411 soveltamisalaan, mutta jota ei ole vielä suojattu kyseisen asetuksen nojalla, asianomaisen jäsenvaltion on Geneven asiakirjan 5 artiklan 2 kohdan ii alakohdassa tarkoitetun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön pyynnöstä taikka Geneven asiakirjan 1 artiklan xvii alakohdassa määritellyn edunsaajan pyynnöstä tai omasta aloitteestaan pyydettyä valinnaisesti joko

- a) kyseisen alkuperänimityksen rekisteröintiä asetuksen (EU) 2023/2411 nojalla; tai
- b) kyseisen alkuperänimityksen kansainväliseen rekisteriin kirjaamisen peruuttamista.

Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava virastolle tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla tekemästään valinnasta ja jätettävä asiaa koskeva pyyntö viimeistään 2 päivänä joulukuuta 2026. Asetuksen (EU) 2023/2411 70 artiklan 4 kohdassa säädettyä rekisteröintimenettelyä sovelletaan soveltuvin osin.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa asianomaisen jäsenvaltion on pyydettyä kyseisen alkuperänimityksen kansainvälistä rekisteröintiä Geneven asiakirjan nojalla, jos kyseinen jäsenvaltio on ratifioinut Geneven asiakirjan tai liittynyt siihen päätöksen (EU) 2019/1754 3 artiklassa tarkoitetun luvan nojalla, 12 kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona maantieteellinen merkintä rekisteröitiin asetuksen (EU) 2023/2411 nojalla.

Asianomaisen jäsenvaltion on viraston kanssa koordinoitua tarkistettava kansainväliseltä toimistolta, onko Geneven asiakirjan mukaista rekisteröintiä varten tehtävä yhteisten täytäntöönpanomääräysten 7 säännön 4 kohdan edellyttämiä muutoksia. Virasto antaa jäsenvaltiolle luvan tehdä tarvittavat muutokset ja ilmoittaa niistä kansainväliselle toimistolle.

Jos asetuksen (EU) 2023/2411 nojalla tehty rekisteröinti hylätään ja siihen liittyvät hallinnolliset ja oikeudelliset muutoksenhakukeinot on käytetty tai jos rekisteröintiä Geneven asiakirjan nojalla koskevaa pyyntöä ei ole tehty tämän kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä pyydettyä kyseisen alkuperänimityksen kansainväliseen rekisteriin kirjaamisen peruuttamista.”;

11) lisätään 15 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”e) kun kyseessä ovat asetuksen (EU) 2023/2411 soveltamisalaan kuuluvat käsityö- ja teollisuustuotteet, kyseisen asetuksen 68 artiklalla perustettu käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen komitea.”.

VI OSASTO

MAKSUT

65 artikla

Maksut

1. Jäsenvaltiot voivat periä maksuja kattaakseen tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen kansallisen vaiheen hallinnointikustannukset, erityisesti hakemusten, vastaväitteiden, tuote-eritelmien muuttamista koskevien pyyntöjen, peruuttamispyyntöjen ja valitusten käsittelystä aiheutuvat kustannukset.

2. Jäsenvaltiot voivat periä tai määrätä maksuja kattaakseen tämän asetuksen IV osaston nojalla suoritetusta valvonnasta aiheutuvat kustannukset.

3. Virasto perii maksun
 - a) 20 artiklassa tarkoitetusta suorasta rekisteröintimenettelystä;
 - b) 21 artiklan c alakohdassa tarkoitetusta kolmannen maan maantieteellisiä merkintöjä koskevasta menettelystä; ja
 - c) 33 artiklassa tarkoitetuista valituslautakunnille jätetyistä valituksista.
4. Virasto voi periä maksun tuote-eritelmän muuttamista koskevista pyynnöistä ja peruuttamispyynnöistä, kun maantieteellinen merkintä on rekisteröity jonkin 3 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.
5. Tämän asetuksen nojalla perittävien maksujen on oltava kohtuullisia ja oikeasuhteisia, ja niissä on otettava huomioon mikro- ja pk-yritysten tilanne valmistajien kilpailukyvyyn edistämiseksi. Maksut eivät saa ylittää tämän asetuksen mukaisten tehtävien suorittamisesta aiheutuneita kustannuksia.
6. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään viraston perimien maksujen määrä ja maksutapa tai valituslautakunnille jätettyjen valitusten osalta, hyvitystapa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VII OSASTO

TÄYDENTÄVÄT SÄÄNNÖKSET

66 artikla

Menettelyissä käytettävä kieli

1. Kaikki tämän asetuksen mukaisia menettelyjä koskevat, virastolle lähetettävät asiakirjat ja tiedot on laadittava jollakin unionin virallisista kielistä.
2. Tämän asetuksen nojalla virastolle siirrettyjen tehtävien osalta viraston kielinä olisi oltava kaikki unionin viralliset kielet asetuksen N:o 1 ⁽²⁶⁾ mukaisesti.

67 artikla

Tietotekniikkajärjestelmä

1. Virasto perustaa digitaalisen järjestelmän hakemusten sähköistä lähettämistä virastolle varten, 37 artiklassa tarkoitetun unionin rekisterin ja 58 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun digitaalisen portaalin ja ylläpitää niitä.
2. Hakemusten sähköisessä lähettämisessä virastolle käytettävän digitaalisen järjestelmän on oltava saatavilla kaikilla unionin virallisilla kielillä. Sen on oltava helposti yleisön saatavilla ja koneellisesti luettavassa ja yleisesti käytetyssä muodossa, ja sitä on käytettävä hakemusten jättämiseen virastolle 21 artiklan mukaisesti. Lisäksi jäsenvaltioiden on voitava käyttää kyseistä digitaalista järjestelmää rekisteröintimenettelyn kansallisessa vaiheessa.

68 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisiä merkintöjä käsittelevä komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

⁽²⁶⁾ Asetus N:o 1 Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevasta järjestelystä (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385).

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

69 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 1 päivänä joulukuuta 2025 seitsemän vuoden ajaksi 11, 20, 22, 33 ja 51 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän seitsemän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 11, 20, 22, 33 ja 51 artiklassa tarkoitettujen säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 11, 20, 22, 33 tai 51 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

VIII OSASTO

SIIRTYMÄKAUDEN SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

70 artikla

Olemassa olevat nimet ja siirtymäkauden suoja

1. Viimeistään 2 päivänä joulukuuta 2026 käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen kansallinen erityissuoja lakkaa olemasta voimassa ja vireillä olevia hakemuksia ei katsota jätetyiksi, paitsi jos on esitetty 2 kohdan mukainen pyyntö.
2. Asianomaisten jäsenvaltioiden on viimeistään 2 päivänä joulukuuta 2026 ilmoitettava komissiolle ja virastolle, mitkä niiden oikeudellisesti suojatuista nimistä tai, niissä jäsenvaltioissa, joissa ei ole suojajärjestelmää, mitkä niiden käytössä vakiintuneista nimistä ne haluavat rekisteröidä ja suojata tämän asetuksen mukaisesti.
3. Asianomainen jäsenvaltio voi jatkaa kansallisen suojan voimassaoloa 2 kohdan mukaisesti tehdyn pyynnön perusteella siihen saakka, kun 4 kohdan mukainen rekisteröintimenettely on saatu päätökseen ja päätöksestä on tullut lainvoimainen. Kun unionin suoja myönnetään, tämän asetuksen mukaisen suojan ensimmäiseksi päiväksi katsotaan päivä, jona kyseinen jäsenvaltio on ilmoittanut asiasta 2 kohdan mukaisesti komissiolle ja virastolle.

4. Virasto tai, 30 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa, komissio rekisteröi 22–30 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen nimet, joista on ilmoitettu komissiolle tämän artiklan 2 kohdan nojalla ja jotka ovat 3, 6, 9 ja 10 artiklan mukaisia. Edellä olevia 25, 26 ja 27 artiklaa ei sovelleta. Yleisnimiä ei kuitenkaan rekisteröidä.

71 artikla

Jäsenvaltioiden raportointivelvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle viimeistään 2 päivänä joulukuuta 2029 ja tämän jälkeen joka viides vuosi
 - a) kaikkien sellaisten valvontatoimien strategiasta ja tuloksista, jotka on suoritettu tällä asetuksella perustettuun käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojajärjestelmään liittyvien oikeudellisten vaatimusten noudattamisen todentamiseksi IV osastossa tarkoitettulla tavalla;
 - b) 51 artiklassa tarkoitetusta omaan ilmoitukseen perustuvasta noudattamisen todentamisesta;
 - c) 52 artiklassa tarkoitetusta toimivaltaisen viranomaisen, tuotteita sertifioivan elimen tai luonnollisen henkilön suorittamasta noudattamisen todentamisesta;
 - d) 54 artiklassa tarkoitetusta käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen käytön seurannasta markkinoilla;
 - e) 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta jatkuvasta noudattamisesta; ja
 - f) 60 artiklassa tarkoitetusta laittomasta sisällöstä verkkorajapinnoilla.
2. Asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 30 päivänä marraskuuta 2024 19 artiklan mukaisesti vaaditut tiedot, jotta ne voisivat poiketa rekisteröinnin vakiomenettelystä. Saatujen tietojen perusteella komissio tekee päätöksen asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä poiketa rekisteröinnin vakiomenettelystä ja olla nimeämättä 12 artiklan 1 kohdassa vaadittua kansallista viranomaista käsittelemään hakemuksia, tuote-eritelmän muutoksia koskevia pyyntöjä ja peruutuspyyntöjä.

72 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio laatii viimeistään 2 päivänä joulukuuta 2030 ja tämän jälkeen joka viides vuosi kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja liittää siihen tarvittaessa asetuksen tarkistamista koskevan lainsäädäntöehdotuksen. Kertomuksessa on arvioitava erityisesti, missä määrin maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen käsityö- ja teollisuustuotteiden arvo syntyy rajatulla maantieteellisellä alueella tai sen ulkopuolella.
2. Komissio arvioi viimeistään 2 päivänä kesäkuuta 2026 käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen väärinkäyttöä verkkotunnusjärjestelmässä torjuvan tieto- ja hälytysjärjestelmän toteutettavuutta ja toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tärkeimmistä havainnoistaan. Kertomukseen sisällytetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

73 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä joulukuuta 2025. Edellä olevia 19 artiklan 1 ja 2 kohtaa, 35 artiklan 1 kohtaa, 37 artiklan 7 kohtaa ja 67, 68 ja 69 artiklaa ja 71 artiklan 2 kohtaa sovelletaan kuitenkin 16 päivästä marraskuuta 2023 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 18 päivänä lokakuuta 2023.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
R. METSOLA

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
J. M. ALBARES BUENO

LIITE I

VAKIOLOMAKE ARTIKLASSA 51 TARKOITETULLE OMALLE ILMOITUKSELLE

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen EU 2023/2411 ⁽¹⁾ 51 artiklassa tarkoitettu oma ilmoitus

1. Valmistajan nimi ja osoite: ...

[Ilmoitetaan toimijan (yrityksen tai yksittäisen valmistajan) nimi ja osoite sekä tapauksen mukaan yrityksen tai valmistajan valtuutetun edustajan, joka allekirjoittaa oman ilmoituksen yrityksen tai valmistajan puolesta, nimi ja osoite.]

2. Valmistajaryhmä: ...

[Ilmoitetaan tapauksen mukaan sen valmistajaryhmän nimi ja osoite, jonka jäsen valmistaja on.]

3. Tuotteen nimi ja laji: ...

[Ilmoitetaan nimi ja kaikki ominaisuudet, joilla maantieteellisellä merkinnällä nimettyä tuotetta pidetään tai aiotaan pitää kaupan, sekä tavaramerkki, johon tuote kuuluu.]

4. Tuotteen status: ...

[Täsmennetään, onko tuote jo markkinoilla.]

5. Tuotantopaikat: ...

[Ilmoitetaan kaikki tuotantopaikat, niiden osoitteet ja yhteystiedot sekä niissä toteutetut toimet (tuote-eritelmän mukaiset tuotantovaiheet).]

6. Maantieteellisen merkinnän nimi, numero ja rekisteröintipäivä: ...

[Edellytys voidaan täyttää liittämällä omaan ilmoitukseen vastaava sähköinen rekisteriote.]

7. Yhtenäinen asiakirja: ...

[Ilmoitetaan yhtenäisen asiakirjan tiedot: tuotteen nimi ja kuvaus, myös tapauksen mukaan pakkausta ja tuotemerkkiä koskevat tiedot, mukaan lukien suojattua maantieteellistä merkintää koskevan unionin tunnuksen mahdollinen käyttö, sekä maantieteellisen alueen tarkka rajaus.]

8. Kuvaus toimenpiteistä, joita valmistaja on toteuttanut sen varmistamiseksi, että tuote on tuote-eritelmän mukainen: ...

[Ilmoitetaan kaikki toimenpiteet (tarkastukset ja valvontatoimet), jotka valmistaja itse, valmistajaryhmä tai kolmas osapuoli on toteuttanut edellisen oman ilmoituksen toimittamisen jälkeen, ja yhteenveto kustakin toimenpiteestä alla olevassa taulukossa.]

Valvontapiste ⁽¹⁾	Viitearvo ⁽²⁾ (Testit)	Omavalvonta (AC), sisäinen valvonta (IC) tai ulkoinen valvonta (EC) ⁽³⁾	Tiheys ⁽⁴⁾	Valvonnasta vastaava henkilö	Valvontamenetelmä	Viite-asiakirja

⁽¹⁾ Valvontapiste: yksi tai useampi valmistusprosessin vaihe, jossa valvontatoimi suoritetaan.

⁽²⁾ Mahdollinen tavoitearvo, joka on saavutettava valvontapisteessä.

⁽³⁾ AC: valmistajan itse toteuttama valvonta; IC: valmistajaryhmän toteuttama valvonta; EC: tuotteita sertifioivan elimen tai luonnollisen henkilön toteuttama valvonta.

⁽⁴⁾ Tiheys: valvontatoimien välinen aika.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/2411, annettu 18 päivänä lokakuuta 2023, käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojasta ja asetusten (EU) 2017/1001 ja (EU) 2019/1753 muuttamisesta (EUVL L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).

9. Lisätiedot: ...

[Ilmoitetaan kaikki tuotteen tuote-eritelmän mukaisuuden arvioinnin kannalta merkityksellisiksi katsotut tiedot, esimerkiksi näyte merkinnöistä, jos tuote-eritelmässä on pakkausmerkintöjä koskevia sääntöjä.]

10. Ilmoitus tuote-eritelmän vaatimusten noudattamisesta:

Ilmoitan, että edellä mainittu tuote, mukaan lukien sen ominaispiirteet ja komponentit, on sitä vastaavan tuote-eritelmän mukainen. Kaikki tarvittavat tarkastukset ja valvontatoimet vaatimustenmukaisuuden määrittämiseksi on suoritettu.

Olen tietoinen siitä, että väärin tietojen antamisesta voidaan määrätä seuraamuksia.

Seuraavan puolesta allekirjoittanut:

(paikka ja päivämäärä):

(nimi, tehtävä) (allekirjoitus):

LIITE II

VAKIOLOMAKE ARTIKLASSA 10 TARKOITETULLE YHTENÄISELLE ASIAKIRJALLE

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen EU 2023/2411 ⁽¹⁾ 10 artiklassa tarkoitettu yhtenäinen asiakirja

[Ilmoitetaan 1 kohdassa esitetty nimi:] ”...”

EU-nro: [ainoastaan EU:ssa]

1. [Ehdotetun maantieteellisen merkinnän] nimi ...

[Ilmoitetaan nimi, jolle haetaan maantieteellisen merkinnän suojaa. Jos kyseessä on tuote-eritelmän muuttamista koskeva pyyntö, ilmoitetaan rekisteröity nimi.]

2. Jäsenvaltio tai kolmas maa ...

3. Tuotteen kuvaus

3.1. Tuotelaji ...

3.2. Kuvaus 1 kohdassa ilmoitettua nimitystä käyttävästä tuotteesta. ...

[Tuote on määriteltävä käyttämällä kyseisen tuotteen osalta yleisesti käytettyjä määritelmiä ja standardeja. Kuvauksessa on keskityttävä tuotteen erityisyyteen ja käytettävä mittayksiköjä ja yleisiä tai teknisiä vertailevia ilmaisuja, mainitsematta kaikilla kyseisen tyyppisillä tuotteilla olevia teknisiä ominaisuuksia tai kaikkiin kyseisen tyyppiin tuotteisiin sovellettavia pakollisia lakisäätteisiä vaatimuksia.]

3.3. Erityiset tuotantovaiheet, joiden on tapahduttava yksilöidyllä maantieteellisellä alueella ...

[Kaikki mahdolliset rajoitukset tai poikkeukset on perusteltava.]

3.4. Erityissäännöt, jotka koskevat 1 kohdassa ilmoitettua nimitystä käyttävän tuotteen pakkaamista ...

[Sovelтуvissa tapauksissa kaikki mahdolliset rajoitukset on perusteltava tuotekohtaisesti.]

3.5. Erityissäännöt, jotka koskevat 1 kohdassa ilmoitettua nimitystä käyttävän tuotteen merkintöjä jne. ...

[Sovelтуvissa tapauksissa kaikki mahdolliset rajoitukset on perusteltava.]

4. Maantieteellisen alueen tarkka rajausta ...

[Lisätään tapauksen mukaan kartta maantieteellisestä alueesta.]

5. Yhteys maantieteelliseen alueeseen ...

[Ilmoitetaan yhteys maantieteellisen alueen ja tuotteen laadun, maineen tai muun ominaispiirteen välillä.

Ilmoitetaan tätä varten tekijät, joihin yhteys perustuu, mukaan lukien tapauksen mukaan yhteyden perusteena olevat tuotekuvauksen tai tuotantomenetelmän erityispiirteet.]

Tuote-eritelmän julkaisutiedot (toimivaltainen viranomainen tai virasto lisää, kun ne ovat saatavilla)

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/2411, annettu 18 päivänä lokakuuta 2023, käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojasta ja asetusten (EU) 2017/1001 ja (EU) 2019/1753 muuttamisesta (EUVL L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).

LIITE III

VAKIOLOMAKE ARTIKLASSA 26 TARKOITETULLE PERUSTELLULLE VASTAVÄITTEELLE

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/2411 ⁽¹⁾ 26 artiklassa tarkoitettu perusteltu vastaväite

1. Tuotteen nimi: ...

[sellaisena kuin se on kirjattu unionin rekisteriin]

2. Numero: ...

[sellaisena kuin se on kirjattu unionin rekisteriin]

Asetuksen (EU) 2023/2411 23 artiklan 7 kohdan mukainen yhtenäisen asiakirjan ja tuote-eritelmän sähköisen julkaisuviitteen julkaisupäivä unionin rekisterissä: ...

3. Yhteystiedot:

Yhteyshenkilö:	Asema: ...	Nimi: ...
----------------	------------	-----------

Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö / järjestö / toimivaltainen viranomainen: ...

Osoite: ...

Puhelinnumero: ...

Sähköposti: ...

4. Vastaväitteen perusteet:

Ei täytä asetuksessa (EU) 2023/2411 säädettyjä suojaa koskevia erityisiä vaatimuksia.

Ehdotettu maantieteellinen merkintä olisi ristiriidassa seuraavien kanssa:

- asetuksen (EU) 2023/2411 42 artikla;
- asetuksen (EU) 2023/2411 43 artikla; tai
- asetuksen (EU) 2023/2411 44 artiklan 2 kohta.

Ehdotettu maantieteellinen merkintä vaarantaisi kaupankäynnissä käytetyn saman tai samankaltaisen nimen tai tavaramerkin olemassaolon tai vähintään viiden vuoden ajan ennen asetuksen (EU) 2023/2411 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua hakemuksen julkaisupäivää markkinoilla laillisesti olleiden tuotteiden olemassaolon.

5. Yksityiskohtaiset tiedot vastaväitteen tueksi:

[Vastaväitteelle on esitettävä asianmukaisesti perustellut syyt ja perustelut, mukaan lukien lausuma, josta selviää vastaväitteen esittäjän oikeutettu etu, paitsi jos vastaväitteen esittää kansallinen viranomainen, jolloin oikeutettua etua koskevaa lausumaa ei tarvita.]

(paikka ja päivämäärä):

(nimi, tehtävä) (allekirjoitus):

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/2411, annettu 18 päivänä lokakuuta 2023, käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojasta ja asetusten (EU) 2017/1001 ja (EU) 2019/1753 muuttamisesta (EUVL L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).